

NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST

Zakon o obveznim osiguranjima u prometu

Vrijedi od 30. prosinca 2023.

Strojno pročišćen iz: NN 151/2005, NN 36/2009, NN 75/2009, NN 76/2013, NN 152/2014, NN 155/2023

Ovo je neslužbeni pročišćeni tekst, izrađen strojno iz akata objavljenih u Narodnim novinama. Mjerodavne su objave u Narodnim novinama. Objavljen je pod licencom CC BY 4.0.

Izvezen sa slovozakona.hr/zakon/zakon-o-obveznim-osiguranjima-u-prometu/

Sadržaj

GLAVA I. OPĆE ODREDBE	4
Opća odredba	4
Prijenos pravnih akata Europske unije	4
Obvezna osiguranja u prometu	4
Pojmovi	5
Dužnost sklapanja i obnove osiguranja	8
Suosigurane osobe	9
Obveze vozača	9
Dužnost dostavljanja podataka o prometnoj nesreći	10
Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak	10
Teritorijalna valjanost osiguranja	11
Izveštavanje nadzornog tijela o uvjetima i cjenicima premija osiguranja	11
Pravo oštećene osobe na podnošenje neposrednog zahtjeva	11
Postupak i rokovi za rješavanje odštetnih zahtjeva te pravo oštećene osobe na podnošenje tužbe	12
Mjere nadzornog tijela	13
Subrogacijski zahtjevi društava za osiguranje	13
Primjena pojedinih odredbi ovoga Zakona na Hrvatski ured za osiguranje	13
Statistički i drugi podaci	14
GLAVA II. OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM PROMETU OD POSLJEDICA NESRETNOG SLUČAJA	14
Obveza sklapanja ugovora o osiguranju	14
Putnici u prijevoznom sredstvu	15
Obveza društva za osiguranje i osigurana svota	15
Pravo na naknadu štete	15
Naknada štete neosiguranim putnicima	16
GLAVA III. OSIGURANJE VLASNIKA VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA	16
Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno pokriće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima	16
Isključenje iz osiguranja	20
Naknada štete u slučaju gubitka prava iz osiguranja	20
Naknada štete u slučaju neovlaštene vožnje	21
Obveza društva za osiguranje i osigurana svota	22
Subrogacijski zahtjevi nositelja socijalnog osiguranja	23
Promjena vlasnika vozila	23
Naknada štete nastale upotrebom neosiguranog vozila	24
Naknada štete nastale upotrebom nepoznatog vozila	24
Prava oštećene osobe u slučaju otvaranja postupka likvidacije ili stečaja nad društvom za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj	25
Međunarodna isprava o osiguranju vozila inozemne registracije	27

Dokazi postojanja međunarodne isprave	28
Pravo na naknadu štete	28
Granično osiguranje od automobilske odgovornosti	29
Pravo na naknadu štete po osnovi graničnog osiguranja	29
Pravo na naknadu štete od neosiguranog inozemnog vozila.	29
Europsko izvješće o nesreći	30
GLAVA IV. OSIGURANJE ZRAČNOG PRIJEVOZNIKA, ODNOSNO OPERATORA ZRAKOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA I PUTNICIMA.	30
Dužnost sklapanja ugovora o osiguranju	30
Obveza društva za osiguranje i osigurana svota.	30
GLAVA V. OSIGURANJE VLASNIKA BRODICE ODNOSNO JAHE OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU NANESENUTREĆIM OSOBAMA.	32
Dužnost sklapanja ugovora o osiguranju	32
Osigurana svota.	32
GLAVA VI. OBAVLJANJE POSLOVA OBVEZNIH OSIGURANJA.	32
Opća odredba	32
GLAVA VII. GARANCIJSKI FOND.	33
Garancijski fond	33
Obveza uplaćivanja doprinosa za Garancijski fond	35
Imovina namijenjena za obveze Garancijskog fonda	36
GLAVA VIII. POSEBNE ODREDBE O PROVOĐENJU OSIGURANJA OD AUTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI.	36
VIII.1. Zaštita oštećenih osoba u prometnim nesrećama u državama članicama.	36
Ovlašteni predstavnik za rješavanje šteta.	36
VIII.2. Informacijski centar	38
VIII.3. Ured za naknadu.	40
Zaštita oštećenih osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj kada je odgovorni osiguratelj nesolventno društvo za osiguranje iz druge države članice	41
GLAVA IX. PREKRŠAJNE ODREDBE	44
Prekršaji osiguratelja	44
Prekršaji Hrvatskog ureda za osiguranje	45
Prekršaji vlasnika vozila, brodice, odnosno jahte	46
Prekršaji zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova	46
Prekršaji vozača vozila	47
Pokretanje prekršajnog postupka	47
GLAVA X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	48
Uvjeti osiguranja i premije	48
Usklađivanje društava za osiguranje.	48
Donošenje propisa.	48
Prestanak važenja propisa	48
Stupanje na snagu	49
Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda	50

ZAKON O OBVEZNIM OSIGURANJIMA U PROMETU

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Opća odredba

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju obvezna osiguranja u prometu.

Prijenos pravnih akata Europske unije

Članak 1.a

(1) Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/103/EZ od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 263, 7. 10. 2009.),
2. Direktiva (EU) 2021/2118 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o izmjeni Direktive 2009/103/EZ u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 430, 2. 12. 2021.).

(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

1. Uredba (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L, 138, 30. 4. 2004.),
2. Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o prilagodbi nekih instrumenata podložnih postupku utvrđenom u članku 251. Ugovora, Odluci Vijeća 1999/468/EZ u vezi s regulatornim postupkom s kontrolom (SL L 311, 21. 11. 2008.),
3. Uredba Komisije (EU) br. 285/2010 od 6. travnja 2010. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L 87, 7. 4. 2010.).

(3) Kada je ovim Zakonom propisana ovlast nadzornog tijela za donošenje pravilnika, taj pravilnik donosi Upravno vijeće nadzornog tijela.

Obvezna osiguranja u prometu

Članak 2.

(1) Obvezna osiguranja u prometu jesu:

1. osiguranje putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja,
2. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika (u daljnjem tekstu: vlasnika) vozila od odgovornosti za štete nanесene trećim osobama (u daljnjem tekstu: osiguranje od automobilske odgovornosti),

3. osiguranje zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova od odgovornosti za štete nanесene trećim osobama i putnicima,
 4. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika (u daljnjem tekstu: vlasnika) brodice na motorni pogon (u daljnjem tekstu: brodice), odnosno jahte od odgovornosti za štete nanесene trećim osobama.
- (2) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na prijevozna sredstva Oružanih snaga Republike Hrvatske.
- (3) Republika Hrvatska jamči za naknadu štete u sljedećim slučajevima:
1. za štetu koja je nastala upotrebom prijevoznog sredstva iz stavka 2. ovoga članka,
 2. za štetu koja je nastala kao posljedica terorističkog čina upotrebom vozila.
- (4) Odredbe ovoga Zakona koje se primjenjuju na vlasnika vozila na odgovarajući način primjenjuju se i na vlasnika odnosno korisnika automatiziranog vozila (u daljnjem tekstu: vlasnik automatiziranog vozila), osim ako nije drugačije propisano odredbama ovoga Zakona.
- (5) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na upotrebu vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranja, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako je organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo kojima je pokrivena šteta za bilo koju treću stranu, uključujući gledatelje i druge osobe, ali koja ne obuhvaća nužno štetu nanесenu vozačima koji sudjeluju u tim aktivnostima i njihovim vozilima.

Pojmovi

Članak 3.

Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. automatizirano vozilo je vozilo kako je uređeno zakonom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, a koje ispunjava uvjete iz definicije vozila u smislu ovoga Zakona,
2. boravište je boravište kako je uređeno zakonom kojim se uređuje prebivalište, kratkotrajni boravak kako je uređeno zakonom kojim se isto uređuje u odnosu na državljane država članica Europskog gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji te privremeno boravište kako je uređeno Uredbom 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (Tekst značajan za EGP i Švicarsku) (u daljnjem tekstu: Uredba 987/2009),
3. brodica je plovni objekt namijenjen za plovidbu morem kako je uređeno odredbama zakona kojim se uređuje sigurnost plovidbe u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske čija ukupna snaga porivnih uređaja prelazi 15 kW,
4. društvo za osiguranje je:
 - a) društvo za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja uz odobrenje nadzornog tijela,

- b) društvo za osiguranje iz druge države članice koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja putem poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga i
 - c) društvo za osiguranje iz treće države koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja putem poslovnog nastana uz odobrenje nadzornog tijela,
5. država članica je država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru,
6. Hrvatski ured za osiguranje je nacionalni ured za osiguranje u Republici Hrvatskoj čiji su poslovi i obveze uređeni zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društva za osiguranje i ovim Zakonom,
7. jahta je plovni objekt za šport i razonodu kako je uređeno odredbama zakona kojim se uređuje sigurnost plovidbe u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske,
8. kamata je zakonska zatezna kamata koju plaća dužnik kada novčanu obvezu ne izvrši u propisanom roku,
9. Kretske sporazum je sporazum kojim se uređuju međusobni odnosi između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Sustava zelene karte osiguranja,
10. korisnik prijevoznog sredstva je fizička ili pravna osoba koja voljom vlasnika stvarno raspolaže prijevoznim sredstvom,
11. matična država članica je matična država članica kako je uređeno zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje,
12. Multilateralni sporazum je sporazum sklopljen između nacionalnih ureda za osiguranje država članica EEA-e (Europskog gospodarskog prostora) i drugih pridruženih država po kojem se službena registarska pločica države članice u kojoj je vozilo uobičajeno stacionirano smatra dokazom o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti,
13. nacionalni ured za osiguranje je profesionalna organizacija koja je utemeljena u skladu s Preporukom br. 5 koju je 25. siječnja 1949. usvojio Pododbor za cestovni promet Odbora za unutarnji promet Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu, a koja okuplja društva za osiguranje koja u jednoj državi imaju odobrenje za obavljanje poslova osiguranja motornih vozila od građanskopravne odgovornosti,
14. nadzorno tijelo je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga osnovana posebnim zakonom,
15. nepoznato vozilo je vozilo iz točke 35. ovoga članka koje nije bilo moguće identificirati, kao ni njegova odgovornog osiguratelja,
16. neosigurano vozilo je vozilo iz točke 35. ovoga članka za koje nije sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti ili je trajanje osiguranja isteklo, a ugovor o osiguranju nije produžen ni u početnom roku,
17. odgovorni osiguratelj je društvo za osiguranje s kojim je vlasnik prijevoznog sredstva, a kojim je prouzročena šteta, sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama,

18. operator sustava bespilotnog zrakoplova je operator sustava bespilotnog zrakoplova kako je uređeno Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/947 od 24. svibnja 2019. o pravilima i postupcima za rad bespilotnih zrakoplova (Tekst značajan za EGP) (SL L 152, 11. 6. 2019.),
19. osigurana svota je iznos do kojega je osiguran imovinski interes, posebno za štete na stvarima, a posebno za štete na osobama,
20. osiguranik je osoba čiji je imovinski interes osiguran,
21. oštećena osoba je svaka osoba koja ima pravo na naknadu štete u vezi sa štetom ili ozljedom prouzročenom prijevoznim sredstvima u skladu s ovim Zakonom,
22. priključno vozilo je svako vozilo namijenjeno da ga vuče vozilo,
23. počekni rok je razdoblje od 15 dana nakon isteka ugovora o osiguranju u kojem se prava i dužnosti iz ugovora o osiguranju produžuju,
24. područje država članica Sustava zelene karte osiguranja je područje država potpisnica Ketskog sporazuma,
25. područje na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano je područje države članice Multilateralnog sporazuma:
 - a) čiju registarsku pločicu vozilo nosi, bez obzira na to jesu li pločice trajne ili privremene
 - b) u kojoj su izdane tablice osiguranja ili znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici koju vozilo nosi kada registracija za određeni tip vozila nije potrebna
 - c) u kojoj vlasnik vozila ima prebivalište kada za određeni tip vozila nije potrebna registarska pločica niti tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici
 - d) u kojoj se prometna nesreća dogodila kada vozilo koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu,
26. prebivalište je prebivalište kako je uređeno zakonom kojim se uređuje prebivalište, stalni i privremeni boravak u odnosu na državljane država članica Europskog gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji te boravište kako je uređeno Uredbom 987/2009,
27. prijevozno sredstvo je vozilo, zrakoplov, brodica odnosno jahta,
28. prometna nesreća je događaj kod kojega je šteta nastala zbog upotrebe prijevoznog sredstva,
29. sigurnosni operator je osoba izvan automatiziranog vozila kojeg prati telekomunikacijskom vezom te je dužna odobriti ili odabrati alternativni vozački manevar,
30. sigurnosni vozač je osoba unutar automatiziranog vozila koja je odgovorna za njegov nadzor tijekom testiranja i u mogućnosti je preuzeti dinamičku kontrolu,
31. treća država je država koja nije Republika Hrvatska odnosno druga država članica,

32. ugovaratelj osiguranja je osoba koja je s društvom za osiguranje sklopila ugovor o osiguranju,

33. upotreba vozila je svaka upotreba vozila koja je u skladu s funkcijom vozila kao prijevoznog sredstva u trenutku prometne nesreće, neovisno o značajka-ma vozila i neovisno o terenu na kojem se motorno vozilo upotrebljava te o tome je li ono u stanju mirovanja ili u pokretu,

34. vozač je osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom,

35. vozilo je:

a) svako motorno vozilo koje pokreće isključivo mehanička snaga na kopnu, ali koje se ne kreće po tračnicama s:

– najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 25 km/h ili

– najvećom neto masom većom od 25 kg i najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 14 km/h,

b) svako priključno vozilo koje se upotrebljava s vozilom iz podtočke (a) ove točke, bilo ono spojeno bilo ne.

Iznimno od podtočki a) i b) ove točke, invalidska kolica isključivo namijenjena osobama s tjelesnim invaliditetom ne smatraju se vozilom navedenim u ovom Zakonu.

36. Zelena karta osiguranja je međunarodna isprava o osiguranju od automobilske odgovornosti izdana po ovlasti nacionalnog ureda za osiguranje kao dokaz o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti na području država članica Sustava zelene karte osiguranja, a može biti otisnuta na zelenom ili na bijelom papiru odnosno predložena u digitalnom formatu.

Dužnost sklapanja i obnove osiguranja

Članak 4.

(1) Vlasnik prijevoznog sredstva dužan je, prije upotrebe prijevoznog sredstva, sklopiti ugovor o obveznom osiguranju u prometu iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona te ga obnavljati sve dok je prijevozno sredstvo u prometu, a vozilo u upotrebi.

(2) Ako prijevozno sredstvo podliježe obvezi registracije te prema propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu, tijelo nadležno za registraciju smije izdati prometnu dozvolu ili drugu odgovarajuću ispravu, produžiti njezinu valjanost tek nakon što vlasnik prijevoznog sredstva na čije će se ime prijevozno sredstvo registrirati predložiti dokaz o tome da je sklopio ugovor o osiguranju za osiguranje koje je prema ovome Zakonu obvezno.

(3) Ako je prijevozno sredstvo, sukladno propisima o registraciji ili na temelju obveze iz drugog primjenjivog propisa, evidentirano na korisnika prijevoznog sredstva, odredbe ovoga Zakona koje vrijede za vlasnika prijevoznog sredstva na odgovarajući se način primjenjuju i na korisnika prijevoznog sredstva.

(4) Dužnost sklapanja i obnove obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ne odnosi se na vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe i zabranjena za upotrebu u skladu s posebnim propisima i koja se upo-

trebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s posebnim propisima.

(5) Ako operator sustava bespilotnog zrakoplova podliježe obvezi registracije, tijelo nadležno za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji operatoru sustava bespilotnog zrakoplova tek nakon što operator predoči dokaz da je sklopio ugovor o obveznom osiguranju u prometu čije je sklapanje obvezno sukladno odredbama ovoga Zakona i primjenjivim propisima Europske unije.

(6) Vlasnik automatiziranog vozila dužan je sklopiti ugovor o obveznom osiguranju u prometu iz članka 2. stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga Zakona za upotrebu automatiziranog vozila, a navedeno osiguranje uključuje i odgovornost sigurnosnog operatora tog vozila i sigurnosnog vozača u testnoj fazi.

Suosigurane osobe

Članak 5.

Osiguranjem vlasnika prijevoznog sredstva od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama pokrивene su i štete koje prouzroče osobe koje voljom vlasnika sudjeluju u upotrebi prijevoznog sredstva.

Obveze vozača

Članak 6.

(1) Vozač je obavezan za vrijeme upotrebe prijevoznog sredstva u prometu imati policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o obveznom osiguranju u prometu koji mora predočiti na zahtjev ovlaštene službene osobe.

(2) Vozač je obavezan, u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o osiguranjima, koji su sukladno ovome Zakonu obvezni, dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve, a i vozač i svi sudionici prometne nesreće su dužni aktivno surađivati s osigurateljem pri utvrđivanju odgovornosti za štetu i omogućiti provođenje izvida štete na vozilu.

(3) U slučaju automatiziranog vozila ovlaštena službena osoba provjerava postojanje ugovora o obveznom osiguranju uvidom u informacijski sustav.

(4) Vlasnik automatiziranog vozila je obavezan, u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o obveznom osiguranju iz ovoga Zakona te relevantne podatke o vožnji koje bilježi automatizirano vozilo dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve, bez odgađanja, a najkasnije u roku od tri dana od dana u kojem se prometna nesreća dogodila, a navedene podatke dužan je dati i na zahtjev odgovornog osiguratelja za potrebe rješavanja odštetnog zahtjeva, kao i na zahtjev tijela ovlaštenog za nadzor u prometu, pravosudnih tijela te drugih tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće za izvršenje njihovih prava i obveza iz ovoga Zakona.

(5) Proizvođač automatiziranog vozila dužan je dostaviti podatke i informacije potrebne za rješavanje odštetnog zahtjeva, na zahtjev vlasnika tog vozila, osiguratelja, oštećene osobe, tijela ovlaštenog za nadzor u prometu, pravosudnih tijela te drugih tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće za izvršenje njihovih prava i obveza iz ovoga Zakona.

*Dužnost dostavljanja podataka o prometnoj nesreći***Članak 7.**

Tijela ovlaštena za nadzor u prometu i pravosudna tijela te druga tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće, odnosno koja raspolažu podacima vezanim uz prometnu nesreću (zdravstvene ustanove, zavodi koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja i druga tijela) omogućit će društvima za osiguranje, odnosno Hrvatskom uredu za osiguranje pristup podacima o prometnoj nesreći potrebnim za rješavanje odštetnog zahtjeva.

*Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak***Članak 8.**

- (1) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje.
- (2) Društvo za osiguranje ne može odbiti ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju ako ponuditelj prihvaća uvjete pod kojima društvo za osiguranje provodi tu vrstu osiguranja.
- (3) Uvjeti za osiguranje sastavni su dio ugovora o osiguranju te ih je društvo za osiguranje pri sklapanju ugovora o osiguranju dužno uručiti ugovaratelju osiguranja.
- (4) Uvjetima za osiguranje utvrđuju se odnosi između ugovornih strana koji nisu ili nisu u potpunosti utvrđeni ovim Zakonom.
- (5) Obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju počinje po isteku 24-tog sata dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku 24-tog sata koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drugačije ugovoreno.
- (6) Kod ugovora o osiguranju sklopljenog na jednu ili više godina, prava i obveze iz ugovora o osiguranju produžuju se nakon isteka ugovora o osiguranju za 15 dana (počekni rok) ako društvu za osiguranje najmanje tri dana prije isteka trajanja osiguranja nije uručena izjava ugovaratelja osiguranja da ne pristaje na produženje ugovora o osiguranju.
- (7) Ako se u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka dogodi osigurani slučaj, ugovaratelj osiguranja obavezan je platiti premiju osiguranja za cijelu sljedeću godinu osiguranja.
- (8) Ako u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka ugovaratelj osiguranja sklopi ugovor o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, prethodni osiguratelj ima pravo na premiju osiguranja za razdoblje do dana sklapanja ugovora o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, i to razmjerno razdoblju njegova osigurateljnog pokrića.
- (9) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku vozila isteklo osigurateljno pokriće, dužno je o tome obavijestiti nadležno tijelo unutarnjih poslova u roku od 15 dana, od dana saznanja da je osigurateljno pokriće isteklo.
- (10) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku prijevoznog sredstva isteklo osigurateljno pokriće, dužno je o tome obavijestiti Informacijski centar Hrvatske.

skog ureda za osiguranje u roku od 15 dana, od dana saznanja da je osigurateljno pokriće isteklo.

(11) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno cjenicima premija osiguranja.

Teritorijalna valjanost osiguranja

Članak 9.

(1) Ugovor o osiguranju za obvezna osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 1. i 4. ovoga Zakona mora pokrivati štete nastale na području Republike Hrvatske.

(2) Ugovor o osiguranju za obvezno osiguranje iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona mora pokrivati štete nastale na području Republike Hrvatske i teritoriju država članica Sustava zelene karte osiguranja.

(3) Osigurateljno pokriće za obvezno osiguranje iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona odnosi se na područje Republike Hrvatske i područje država članica Sustava zelene karte osiguranja, ako nije drugačije ugovoreno.

Izvjštavanje nadzornog tijela o uvjetima i cjenicima premija osiguranja

Članak 10.

(1) Društvo za osiguranje dužno je obavijestiti nadzorno tijelo o uvjetima osiguranja koje koristi za osiguranja iz članka 2. ovoga Zakona najkasnije 60 dana prije njihove primjene i to u svrhu provjere jesu li sukladni s propisima, osiguravateljskim načelima i pravilima struke. Društvo za osiguranje dužno je oblikovati premije osiguranja na temelju aktuarskih metoda i načela tako da omogućuju trajno ispunjavanje svih obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju uključivo i formiranje dostatnih tehničkih pričuva za navedeno osiguranje. Nadzorno tijelo može tražiti od društva za osiguranje dostavu cjenika premija, tehničkih podloga i ostalih elemenata korištenih za izračun premija osiguranja, a u svrhu provjere jesu li usklađeni s propisima Republike Hrvatske.

(2) Ako nadzorno tijelo utvrdi da uvjeti osiguranja i tehnička podloga iz stavka 1. ovoga članka nisu sukladni s propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke, donijet će mjeru da ih društvo za osiguranje izmijeni sukladno propisima.

(3) Ako je nadzorno tijelo donijelo mjeru iz stavka 2. ovoga članka, društvo za osiguranje ne smije primjenjivati uvjete osiguranja i cjenike premije osiguranja zbog kojih je ta mjera donesena.

Pravo oštećene osobe na podnošenje neposrednog zahtjeva

Članak 11.

(1) Odštetni zahtjev po osnovi osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona oštećena osoba može podnijeti neposredno odgovornom osiguratelju.

(2) Ako oštećena osoba podnese odštetni zahtjev neposredno odgovornom osiguratelju, u odgovoru na takav zahtjev odgovorni osiguratelj ne može isticati prigovore koje bi na temelju zakona ili ugovora o osiguranju mogao istaknuti prema osiguranoj osobi zbog nepridržavanja zakona ili ugovora o osiguranju.

(3) Društva za osiguranje mogu sklopiti sporazum prema kojem odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti može rješavati društvo za

osiguranje kod kojeg je oštećena osoba sklopila ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti.

Postupak i rokovi za rješavanje odštetnih zahtjeva te pravo oštećene osobe na podnošenje tužbe

Članak 12.

(1) Odgovorni osiguratelj dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti oštećenoj osobi pisanu odluku o odštetnom zahtjevu, i to:

- obrazloženu ponudu za naknadu štete, kada odgovornost odgovornom osiguratelju nije sporna i kada je utvrdio visinu štete ili
- utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva, kada je odgovornom osiguratelju sporna odgovornost ili kada visinu štete nije u potpunosti utvrdio.

(2) Obrazložena ponuda za naknadu štete i utemeljen odgovor iz stavka 1. ovoga članka trebaju najmanje sadržavati razloge na temelju kojih je donesena odluka iz stavka 1. ovoga članka i uputu o pravu na podnošenje prigovora protiv te odluke.

(3) Odgovorni osiguratelj dužan je, po primitku odštetnog zahtjeva, bez odgode upoznati oštećenu osobu s njezinim pravima i obvezama, kao i s obvezama odgovornog osiguratelja te aktivno i bez odugovlačenja poduzimati potrebne radnje radi ispunjavanja obveza iz ovoga članka.

(4) Ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu, a tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe za naknadu štete prije isteka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom.

(5) Odgovorni osiguratelj dužan je isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora kao predujam u roku od 15 dana od dana slanja obrazložene ponude ili utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 od dana primitka odštetnog zahtjeva.

(6) U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 5. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

(7) U postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka i ponudu za popravak štete ovlaštenog pružatelja usluga, a koje je osobno izabrala.

(8) Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će detaljnije propisati način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, evidenciranja odštetnih zahtjeva te informiranje oštećene osobe o obvezama odgovornog osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva iz ovoga članka.

*Mjere nadzornog tijela***Članak 13.**

(1) Nadzorno tijelo može društvu za osiguranje koje krši odredbe ovoga Zakona izreći jednu ili više primjerenih mjera, a koje mogu biti:

1. opomena,
2. rješenje za otklanjanje utvrđene nezakovitosti i nepravilnosti,
3. javno objavljivanje informacije o nekorektnim postupcima odgovornog osiguratelja na njegov trošak,
4. oduzimanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave,
5. privremeno ili stalno oduzimanje dozvole za obavljanje poslova obveznih osiguranja u prometu u kojima su teže prekršene odredbe ovoga Zakona,
6. podnošenje optužnog prijedloga,
7. drugu primjerenu mjeru ili mjere koje nadzorno tijelo ocijeni potrebnim.

(2) Prilikom određivanja nadzorne mjere nadzorno tijelo uzet će u obzir:

1. težinu, odnosno posljedicu neizvršavanja ili nepravodobnog izvršavanja obveza društva za osiguranje,
2. stupanj ugrožavanja stabilnosti tržišta osiguranja,
3. dosadašnje slučajeve i stupnjeve utvrđenih nepravilnosti i nezakovitosti u poslovanju društva za osiguranje,
4. pokazanu spremnost uprave društva za osiguranje da otkloni utvrđene nepravilnosti u poslovanju društva za osiguranje,
5. težinu, odnosno posljedicu utvrđene nezakovitosti, odnosno nepravilnosti.

*Subrogacijski zahtjevi društava za osiguranje***Članak 14.**

Društvo za osiguranje koje je nadoknadilo štetu oštećenoj osobi ili platilo osigurani iznos, a na temelju ovoga Zakona nije bilo u obvezi, ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu i to isplaćenog iznosa naknade štete, zajedno s kamatama i troškovima.

*Primjena pojedinih odredbi ovoga Zakona na Hrvatski ured za osiguranje***Članak 15.**

(1) Odredbe članka 11., 12., 13. i 14. ovoga Zakona koje se odnose na društvo za osiguranje na odgovarajući se način primjenjuju i na Hrvatski ured za osiguranje.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, iznosi za naknadu štete kada je nadležan Hrvatski ured za osiguranje isplaćuju se iz Garancijskog fonda.

(3) Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svom članu obradu i naknadu štete za koju je odgovoran u skladu s ovim Zakonom, pri čemu Hrvatski ured za osiguranje odgovara za postupanje člana kojem su povjerene te aktivnosti, kao da je tu obradu i naknadu štete sam izvršio.

*Statistički i drugi podaci***Članak 16.**

- (1) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje dužni su prikupljati, obrađivati i voditi statističke i druge podatke o osiguranjima iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Statistički podaci iz stavka 1. ovoga članka osobito su podaci o osiguranicima, štetnim događajima, procjeni i likvidaciji šteta. Podaci o štetama vode se odvojeno za štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja te uništenja ili oštećenja stvari.
- (3) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje dužni su podatke iz stavka 1. ovoga članka obrađivati primjenom statističkih standarda osiguranja, sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i propisima o zaštiti podataka.
- (4) Hrvatski ured za osiguranje propisuje sadržaj i oblik podataka iz stavka 1. ovoga članka te način i rokove dostavljanja podataka.
- (5) Hrvatski ured za osiguranje dužan je podatke iz stavka 1. ovoga članka dostaviti nadzornom tijelu i ministarstvu nadležnom za financije na njihov zahtjev.
- (6) Hrvatski ured za osiguranje dostavlja nacionalnim uredima država članica ili trećih država članica Sustava zelene karte, neovisno o obvezi osiguranja iz članka 22. ovoga Zakona, sljedeće:
 1. podatak o području Republike Hrvatske na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano i njegovoj registarskoj pločici, ako postoji,
 2. podatak o osiguranju vozila, u pravilu naveden na zelenoj karti koju ima korisnik vozila, ako to zahtijeva država članica na čijem je području vozilo uobičajeno stacionirano.
- (7) Hrvatski ured za osiguranje obavezan je podatke iz stavka 6. ovoga članka dostaviti nacionalnom uredu za osiguranje država članica ili trećih država članica Sustava zelene karte, na njihov zahtjev.

**GLAVA II. OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM PROMETU OD
POSljedica NESRETNOG SLUČAJA***Obveza sklapanja ugovora o osiguranju***Članak 17.**

- (1) Vlasnici prijevoznih sredstava koja se koriste za prijevoz putnika u javnom prometu dužni su sklopiti ugovor o osiguranju putnika od posljedica nesretnog slučaja.
- (2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka dužni su sklopiti:
 1. vlasnici autobusa kojima se obavlja javni prijevoz u gradskom, međugradskom i međunarodnom linijskom i izvanlinijskom prometu,
 2. vlasnici autobusa koji prevoze radnike na posao i s posla te autobusa kojim se prevoze turisti,
 3. vlasnici taksi i rent-a-car vozila kad se iznajmljuju s vozačem,
 4. vlasnici automatiziranih vozila,

5. vlasnici tračnih vozila za prijevoz putnika,
6. vlasnici brodica i jahti u pomorskoj plovidbi, svih vrsta riječnih i jezerskih plovila, uključujući skele i splavi koje na redovitim linijama slobodno prevoze putnike, uključujući krstarenje i prijevoz turista,
7. vlasnici svih vrsta brodica i jahti, plovila i čamaca unutarnje plovidbe koji se iznajmljuju s najmanje jednim članom posade,
8. zračni prijevoznici, odnosno operatori zrakoplova kojima se obavlja prijevoz osoba i stvari u javnom zračnom prometu,
9. vlasnici svih ostalih prijevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se uz naplatu prijevoza prevoze putnici u javnom prometu.

Putnici u prijevoznom sredstvu

Članak 18.

(1) Putnicima se smatraju osobe koje se radi putovanja nalaze u jednom od prijevoznih sredstava određenih za obavljanje javnog prometa, bez obzira na to jesu li već kupile voznu kartu, a također i osobe koje se nalaze u krugu kolodvora, pristaništa ili u neposrednoj blizini prijevoznog sredstva prije ukrcavanja, odnosno nakon iskrcavanja, koje su namjeravale putovati određenim prijevoznim sredstvom ili su njime putovale, osim osoba koje su zaposlene na prijevoznom sredstvu.

(2) Putnicima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i osobe koje imaju pravo na besplatnu vožnju.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota

Članak 19.

(1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 17. ovoga Zakona za prijevozno sredstvo iz članka 17. stavka 2. točke 1. do 8. ovoga Zakona po jednom putniku iznosi:

- za slučaj smrti 5300,00 eura,
- za slučaj trajnog invaliditeta 10.610,00 eura.

(3) Vlada Republike Hrvatske svakih pet godina od stupanja na snagu ovoga Zakona na prijedlog nadzornog tijela preispituje iznose iz stavka 2. ovoga članka te, po potrebi, donosi odluku o povećanju istih prema indeksu potrošačkih cijena koji objavljuje Državni zavod za statistiku, s tim da smanjenje predmetnoga indeksa neće imati utjecaja na visinu osiguranih iznosa.

(4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Pravo na naknadu štete

Članak 20.

(1) Putnik kojemu se dogodi nesretni slučaj, odnosno prema uvjetima osiguranja određeni korisnik u slučaju smrti putnika, ima pravo zahtijevati da društvo za

osiguranje kod kojega je sklopljeno osiguranje neposredno njemu izvrši svoju obvezu iz ugovora o osiguranju.

(2) Ako je za nastalu štetu odgovoran vlasnik prijevoznog sredstva koji je sklopio ugovor o osiguranju putnika u javnom prometu, u naknadu štete koja pripada oštećenoj osobi na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti ne uračunava se iznos koji pripada oštećenoj osobi po osnovi obveznog osiguranja putnika u javnom prometu.

Naknada štete neosiguranim putnicima

Članak 21.

Ako vlasnik prijevoznog sredstva nije sklopio ugovor o osiguranju putnika sukladno odredbama ovoga Zakona, a dogodio se nesretni slučaj, putnik odnosno osoba koja bi bila korisnik osiguranja, u slučaju da je ugovor o osiguranju bio sklopljen, može isplatu osiguranog iznosa zahtijevati od Hrvatskog ureda za osiguranje.

GLAVA III. OSIGURANJE VLASNIKA VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno pokriće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima

Članak 22.

(1) Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, u skladu s odredbama ovoga Zakona, osim u slučaju upotrebe vozila koja nisu razvrstana ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, koja ne podliježu obvezi tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to:

- vozilo koje se može samo uravnotežiti,
- monocikl s motornim ili električnim pogonom,
- romobil s motornim ili električnim pogonom.

(2) Trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i primatelj leasinga i davatelj leasinga koji nisu odgovorni za štetu koja im je prouzročena drugim vozilom u vlasništvu tog davatelja leasinga pri njegovoj upotrebi od strane drugog primatelja leasinga.

(3) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivene su i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.

(4) Ako vlasnik vozila namjerava upotrijebiti vozilo u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, a organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo sukladno članku 2. stavku 5. ovoga Zakona, dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka koji

mora obuhvaćati i odgovornost za štetu koju takvom upotrebom može nanijeti bilo kojoj trećoj strani uključujući gledatelje i druge osobe.

(5) Osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.

(6) Osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.

(7) Ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.

(8) Društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 6. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegova osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti, a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova ostvaruje se od Hrvatskog ureda za osiguranje u skladu s člancima 29. i 30. ovoga Zakona.

(9) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svoga osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti toga osiguranika ili potvrdu o nepostojanju takvih zahtjeva.

(10) Potvrda iz stavka 9. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog pokrića, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(11) Potvrda iz stavka 9. ovoga članka izrađuje se u skladu s predloškom te potvrde čiji je oblik i sadržaj provedbenim aktom utvrdila Europska komisija, a koji sadržava sljedeće informacije:

1. identitet društva za osiguranje ili tijela koje izdaje potvrdu o odštetnim zahtjevima,
2. identitet ugovaratelja osiguranja, uključujući njegove podatke za kontakt,
3. osigurano vozilo i njegov identifikacijski broj vozila,
4. datum početka i datum isteka osiguravateljnog pokrića vozila,
5. broj odštetnih zahtjeva u vezi s odgovornošću za štetu nanesenu trećim osobama koji su podmireni na temelju ugovora o osiguranju ugovaratelja osiguranja u razdoblju obuhvaćenom potvrdom o odštetnim zahtjevima, uključujući datum svakog odštetnog zahtjeva,
6. dodatne informacije koje su relevantne u skladu s pravilima ili praksama koje se primjenjuju u državama članicama.

(12) Ako društvo za osiguranje pri određivanju premija za osiguranja iz stavka 1. ovoga članka ili pri primjeni popusta uzima u obzir potvrde o odštetnim zahtjevima, dužno je na svojim internetskim stranicama objaviti način na koji ih upotrebljava.

(13) Društvo za osiguranje dužno je s potvrdama o odštetnim zahtjevima koje su izdala druga društva za osiguranje ili druga tijela u drugim državama članicama postupati jednako kao s onima izdanim u Republici Hrvatskoj, ne postupati prema ugovarateljima osiguranja na diskriminirajući način te im ne naplaćivati veću premiju osiguranja zbog njihova državljanstva ili isključivo na temelju njihove prethodne države članice prebivališta.

(14) Društva za osiguranje ne smiju zahtijevati ni od jedne oštećene osobe iz ovoga članka da plaća iznos samopridržaja (franšize).

(15) Ako je vozilo otpremljeno iz jedne države članice u drugu, državom članicom u kojoj se nalazi rizik smatra se, ovisno o izboru vlasnika vozila, bilo država članica registracije bilo, odmah nakon prihvatanja isporuke od strane kupca, država članica odredišta i to tijekom razdoblja od trideset dana, čak i ako vozilo nije službeno registrirano u državi članici odredišta.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na članak 22. stavke 11., 12. i 13. ovoga Zakona odnosi se članak 13. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 155/2023. Izmjena je unesena u tekst iznad. Prije toga akta članak 22. glasio je:

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 22.

- (1) Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari.
- (2) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivene su i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.
- (3) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivene štete su štete nastale od vozila koja se kreću javnim cestama i ostalim površinama na kojima se odvija promet, a koja podliježu obvezi registracije te po propisima o registraciji moraju imati prometnu dozvolu.
- (4) Osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.
- (5) Osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.
- (6) Ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.
- (7) Društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti.
- (8) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svog osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti svog osiguranika.
- (9) Potvrda iz stavka 7. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog pokrića, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.
- (10) Trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i primatelj leasinga koji je ugovaratelj osiguranja i korisnik vozila, a nije odgovoran za prometnu nesreću u kojoj mu je prouzročena šteta od vozila istoga davatelja leasinga.

Primjenu izmjene članka 22. stavaka 11., 12. i 13. ovoga Zakona taj akt uređuje odredbom koja glasi:

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbe članka 22. stavaka 11. do 13. koji su dodani člankom 13. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 23. travnja 2024.

*Isključenje iz osiguranja***Članak 23.**

(1) Po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti pravo na naknadu štete nema:

1. vozač vozila kojim je prouzročena šteta te njegovi srodnici i druge fizičke ili pravne osobe glede štete zbog smrti ili tjelesne ozljede vozača,
2. vlasnik, suvlasnik, odnosno zajednički vlasnik te svaki drugi korisnik vozila kojim je prouzročena šteta i to na naknadu štete na stvarima,
3. suputnik koji je dragovoljno ušao u vozilo kojim je uzrokovana šteta a kojim je upravljao neovlašteni vozač, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,
4. suputnik koji je dragovoljno ušao u neregistrirano vozilo bez istaknutih registarskih oznaka na vozilu, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,
5. suputnik koji je dragovoljno ušao u neosigurano vozilo kojim je uzrokovana šteta, ako Hrvatski ured za osiguranje dokaže da je ova okolnost suputniku bila poznata,
6. oštećena osoba kojoj je šteta nastala:
 - zbog djelovanja nuklearne energije za vrijeme prijevoza radioaktivnog materijala,
 - zbog ratnih operacija ili pobuna, s tim da društvo za osiguranje u tom slučaju mora dokazati da je šteta prouzročena takvim događajem,
 - od vozila koje u trenutku prometne nesreće nije bilo u funkciji prijevoznog sredstva, već u industrijskoj, poljoprivrednoj ili nekoj drugoj funkciji.
7. vozač vozila koji sudjeluje u aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ni vlasnik vozila koje se upotrebljava u tim aktivnostima u slučaju štete nastale upotrebom vozila u tim aktivnostima.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na vlasnika automatiziranog vozila i putnika u automatiziranom vozilu.

*Naknada štete u slučaju gubitka prava iz osiguranja***Članak 24.**

(1) Osigurana osoba gubi prava iz osiguranja u sljedećim slučajevima:

1. ako vozač nije koristio vozilo u svrhu kojoj je namijenjeno,
2. ako vozač nije imao važeću vozačku dozvolu odgovarajuće vrste ili kategorije, osim ako je za vrijeme poduke iz vožnje vozilom upravljao kandidat za vozača motornog vozila, uz poštivanje svih propisa kojima se ta poduka uređuje,
3. ako je vozaču oduzeta vozačka dozvola ili je isključen iz prometa ili ako mu je izrečena zaštitna mjera zabrane upravljanja vozilom određene vrste ili kategorije ili mjera prestanka važenja vozačke dozvole odnosno zaštitna mjera zabrane upotrebe inozemne vozačke dozvole na teritoriju Republike Hrvatske,

4. ako je vozač upravljao vozilom pod utjecajem alkohola iznad ugovorene granice, droga te psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari, odnosno ako se odbio podvrgnuti ispitivanju alkoholiziranosti ili ispitivanju prisutnosti droga te psihoaktivnih tvari i psihoaktivnih lijekova, odnosno ako je vozač napustio mjesto prometne nesreće prije nego što je:
- popunio Europsko izvješće o prometnoj nesreći ili na drugi način razmijenio osobne podatke i podatke o vozilima u slučaju imovinske štete,
 - obavijestio najbližu policijsku upravu ili policijsku postaju u slučaju prometne nesreće u kojoj je netko izgubio život ili je ozlijeđen
5. ako je vozač štetu prouzročio namjerno,
6. ako je šteta nastala zbog toga što je vozilo bilo tehnički neispravno, a ta je okolnost vozaču vozila bila poznata.
7. ako je šteta prouzročena kaznenim djelom obijesne vožnje u cestovnom prometu kako je to propisano zakonom kojim se uređuju kaznena djela za koje je donesena pravomoćna sudska presuda.
- (2) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka, osigurana osoba ne gubi pravo iz osiguranja ako je privremeno napustila mjesto nesreće sukladno zakonu kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama.
- (3) Gubitak prava iz osiguranja na temelju stavka 1. točke 1. do 7. ovoga članka nema utjecaja na pravo oštećene osobe na naknadu štete te oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.
- (4) Društvo za osiguranje koje je temeljem stavka 1. točke 5. i 7. ovoga članka oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete, na kamatu i troškove, a u slučaju iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4. i 6. ovoga članka najviše do iznosa 12 prosječnih netoplaća prema zadnjem službenom izvješću Državnog zavoda za statistiku.
- (5) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na vlasnika automatiziranog vozila, sigurnosnog vozača i sigurnosnog operatora.

Naknada štete u slučaju neovlaštene vožnje

Članak 25.

- (1) Ako je štetu prouzročio vozač koji je neovlašteno upravljao vozilom, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju, osim u slučaju iz članka 23. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.
- (2) Neovlaštenim vozačem smatra se osoba koja je u vrijeme štetnog događaja bez suglasnosti vlasnika upotrijebila vozilo, a nije kod njega zaposlena u vezi s upotrebom vozila, nije ni član njegovoga obiteljskog kućanstva, a niti joj je vlasnik vozilo predao u posjed.
- (3) Ako je šteta prouzročena ukradenim automatiziranim vozilom, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.
- (4) Ako je štetu prouzročio neovlašteni sigurnosni operator, neovlašteni sigurnosni vozač ili neovlašteno ili nepravilno izmijenjen softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila ili neovlašten ili nepravilan softver za

kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.

(5) Neovlaštenim sigurnosnim operatorom i neovlaštenim sigurnosnim vozačem u smislu ovoga Zakona smatraju se osobe koje bez ovlaštenja vlasnika automatiziranog vozila obavljaju funkciju sigurnosnog operatora automatiziranog vozila ili funkciju neovlaštenog sigurnosnog vozača.

(6) Neovlašten ili nepravilan softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila u smislu ovoga Zakona je softver koji nije odobren od strane proizvođača automatiziranog vozila ili nije verzija čiju upotrebu preporuča proizvođač automatiziranog vozila.

(7) Neovlašteno ili nepravilno izmijenjen softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila u smislu ovoga Zakona je softver koji je primijenjen protivno uputama proizvođača automatiziranog vozila ili od strane osobe koja nije proizvođač automatiziranog vozila ili osoba koju je on za to ovlastio.

(8) Društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete, kamata i troškova.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota

Članak 26.

(1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 22. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.

(2) Prestao važiti.

Odredba članka 26. stavka 2. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 76/2013.

(3) Ako ima više oštećenih osoba, a ukupna šteta je veća od iznosa iz stavka 8. ovoga članka, prava oštećenih osoba prema društvu za osiguranje razmjerno se smanjuju, a prednost u redoslijedu namirenja štete imaju oštećene fizičke osobe.

(4) Društvo za osiguranje koje je isplatilo jednoj oštećenoj osobi iznos veći od onoga koji joj pripada s obzirom na razmjerno sniženje naknade, jer unatoč poduzetim mjerama nije moglo znati da postoje i druge oštećene osobe, ostaje u obvezi prema tim drugim osobama samo do visine iznosa iz stavka 8. ovoga članka.

(5) Društvo za osiguranje kod kojega se vlasnik vozila osigurao od automobilske odgovornosti, dužno je štetu koja je upotrebom vozila nanesena u državama članicama Sustava zelene karte osiguranja, a koja je viša od iznosa iz stavka 8. ovoga članka, nadoknaditi do iznosa određenog propisima o obveznom osiguranju države u kojoj je šteta nastala.

(6) Prestao važiti.

Odredba članka 26. stavka 6. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 76/2013.

(7) Prestao važiti.

Odredba članka 26. stavka 7. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 76/2013.

(8) Najniža osigurana svota temeljem ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti određuje se u sljedećim iznosima:

1. u slučaju štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja u iznosu od 6.450.000,00 eura po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih osoba, ili 1.300.000,00 eura po oštećenoj osobi,
2. u slučaju uništenja ili oštećenja stvari u iznosu od 1.300.000,00 eura po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih osoba.

(9) Vlada Republike Hrvatske može donijeti odluku o promjeni osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka sukladno iznosima utvrđenim u delegiranim aktima Europske komisije o usklađenosti iznosa najniže osigurane svote s harmoniziranim indeksom potrošačkih cijena (HIPC) utvrđenim na temelju Uredbe (EU) 2016/792 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena i indeksu cijena stambenih objekata i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 2494/98 (SL L 135, 24. 5. 2016.).

Subrogacijski zahtjevi nositelja socijalnog osiguranja

Članak 27.

(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.

Promjena vlasnika vozila

Članak 28.

(1) Ako se za vrijeme trajanja osiguranja promijeni vlasnik vozila, prava i obveze iz ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti prenose se na novog vlas-

nika, i traju do isteka trajanja osiguranja uključujući i prava i obveze iz članka 8. ovoga Zakona.

(2) Tijela ovlaštena za registraciju vozila dužna su o promjeni podataka u evidenciji o registriranim vozilima u roku od osam dana obavijestiti Hrvatski ured za osiguranje.

Naknada štete nastale upotrebom neosiguranog vozila

Članak 29.

(1) Oštećena osoba kojoj je šteta nanescena upotrebom vozila čiji se vlasnik nije osigurao od automobilske odgovornosti može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(2) Oštećena osoba kojoj je šteta nanescena upotrebom neregistriranog i neosiguranog vozila preuzetog u drugoj državi članici kojem je odredište Republika Hrvatska u roku najviše 30 dana nakon isporuke vozila može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(3) U slučaju štete nanescene upotrebom vozila iz stavka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje jamči za obveze najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.

(4) Obradu i isplatu takvih šteta Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svome članu, koji je obavezan štetu obraditi i isplatiti na teret Garancijskog fonda.

(5) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Naknada štete nastale upotrebom nepoznatog vozila

Članak 30.

(1) Oštećena fizička osoba kojoj je šteta nanescena upotrebom nepoznatog vozila može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(2) Oštećena fizička osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja i to najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.

(3) Oštećena osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete zbog uništenja ili oštećenja stvari do iznosa iz stavka 2. ovoga članka propisanog za štete na stvarima i uz samopridržaj u iznosu od 500,00 eura ako je Hrvatski ured za osiguranje nekom od sudionika ove prometne nesreće nadoknadio štetu zbog smrti ili teških tjelesnih ozljeda koje su zahtijevale bolničko liječenje.

(4) Ako se pronađe vozilo čijom je upotrebom nanescena šteta te se utvrdi odgovorni osiguratelj, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od odgovorne osobe odnosno od odgovornog osiguratelja, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

*Prava oštećene osobe u slučaju otvaranja postupka likvidacije ili stečaja nad društvom
za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj*

Članak 31.

(1) Oštećena osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj može podnijeti odštetni zahtjev izravno Hrvatskom uredu za osiguranje za isplatu naknade štete za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede, koje su prouzročene vozilom čija upotreba je osigurana od strane društva za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, od trenutka kada se:

1. nad društvom za osiguranje otvori stečajni postupak rješenjem nadležnog suda koje se objavljuje u »Narodnim novinama«,
2. nad društvom za osiguranje otvori postupak likvidacije rješenjem nadzornog tijela koje se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(2) U slučaju štete nanесene upotrebom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete iz Garancijskog fonda do primjenjive granice obveze osiguranja koja ne može biti niža od one propisane člankom 26. stavkom 8. ovoga Zakona, u skladu s člankom 44. ovoga Zakona iz doprinosa uplaćenih na temelju članka 45. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Osim javne objave odluke nadležnog tijela o početku postupka iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje o toj odluci odmah obavještava sva ekvivalentna tijela u državama članicama koja su ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama zbog otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje.

(4) Po primitku odšetnog zahtjeva Hrvatski ured za osiguranje obavještuje odgovorno društvo za osiguranje u stečaju ili u likvidaciji ili njegova stečajnog upravitelja ili likvidatore da je od oštećene osobe primio odšetni zahtjev.

(5) Društvo za osiguranje u stečaju ili u likvidaciji iz prethodnog stavka, ili njegov stečajni upravitelj ili likvidator obavještaju Hrvatski ured za osiguranje kada zaprimе odšetni zahtjev i kada isplaćuju naknadu ili odbijaju odgovornost u pogledu odšetnog zahtjeva koji je primio i Hrvatski ured za osiguranje.

(6) Hrvatski ured za osiguranje na temelju informacija kojima raspolaže i informacija koje mu je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi mora dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor u roku od tri mjeseca od datuma na koji mu je oštećena osoba podnijela svoj odšetni zahtjev tako da oštećenoj osobi daje:

1. pisanu obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka, da odšetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u potpunosti procijenjena
2. pisan utemeljen odgovor na točke navedene u odšetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka ili ako je odgovornost sporna ili nije jasno utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.

(7) U obrazloženoj ponudi i utemeljenom odgovoru iz stavka 6. ovoga članka mora biti navedeno pravo oštećene osobe na podnošenje prigovora na koji je Hrvatski ured za osiguranje dužan odgovoriti u roku od 30 dana od zaprimanja pri-

govora i postupak izvansudskog rješavanja naknade štete te pravo na podnošenje tužbe protiv odluke Hrvatskog ureda za osiguranje iz ovoga članka.

(8) Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 6. točkom 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete oštećenoj osobi bez nepotrebne odgode, a najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba pisano prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 6. točke 1. ovoga članka, a u istom roku isplaćuje naknadu štete ako je visina štete samo djelomično procijenjena i to od trenutka pisanog prihvaćanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.

(9) Hrvatski ured za osiguranje ovlašten je i dužan, u postupku iz ovoga članka, pravodobno surađivati s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama u slučajevima otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje u njihovoj državi članici uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovim stečajnim upraviteljem ili likvidatorom i nacionalnim nadležnim tijelima, a takva suradnja uključuje traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim, o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva i osiguranju osobe odgovorne za prometnu nesreću, kada je to potrebno.

(10) Iznimno od stavaka 1. do 9. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa naknade štete, kamata i troškova od osobe ili osoba koje su odgovorne za prometnu nesreću i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u vezi s istom prometnom nesrećom, a u slučaju isplate štete tijekom provođenja likvidacijskog postupka ima pravo na naknadu od društva za osiguranje nad kojim se provodi likvidacijski postupak i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova, a ako je nad društvom za osiguranje otvoren stečaj, ima pravo na naknadu tih iznosa iz stečajne mase društva za osiguranje.

(11) U postupku nadoknade, u mjeri u kojoj je Hrvatski ured za osiguranje pružio naknadu za pretrpljenu štetu ili ozljedu, a još nije primio nadoknadu, na njega se prenose prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila prometnu nesreću ili prema odgovornom društvu za osiguranje, pri čemu se prava oštećene osobe prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila prometnu nesreću ne prenose na Hrvatski ured za osiguranje, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo odgovorno društvo za osiguranje u skladu s propisima koji se primjenjuju na postupak stečaja ili likvidacije društva za osiguranje.

(12) Hrvatski ured za osiguranje ne smije imati druge zahtjeve za isplatu naknade štete osim onih predviđenih ovim Zakonom niti smije isplatu naknade štete učiniti podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.

(13) Na zahtjev ekvivalentnog tijela iz druge države članice, koje je oštećenoj osobi isplatilo naknadu štete za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede prouzročene vozilom čija je upotreba osigurana od strane društva za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka, Ured za naknadu iz članka 57. ovoga Zakona dužan je tom tijelu isplatiti potpunu nadoknadu isplaćenog iznosa naknade štete pri čemu:

1. uplatu izvršava u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku i
2. na Hrvatski ured za osiguranje prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nesreću ili odgovornom društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila nesreću, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka.

Međunarodna isprava o osiguranju vozila inozemne registracije

Članak 32.

- (1) Vozač koji vozilom inozemne registracije i vlasnik automatiziranog vozila inozemne registracije koji ulazi na teritorij Republike Hrvatske mora imati valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od automobilske odgovornosti koje vrijedi na teritoriju Europske unije ili neki drugi dokaz o postojanju takva osiguranja, koje pokriva štete najmanje do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.
- (2) Policija je ovlaštena kontrolirati ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Kada vozila koja se uobičajeno nalaze na području druge države članice i vozila koja se uobičajeno nalaze na području treće zemlje ulaze na teritorij Republike Hrvatske s teritorija druge države članice, policija je ovlaštena obavljati nesustavne kontrole ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka ako te kontrole nisu usmjerene na provjeru postojanja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka već su potrebne, nediskriminirajuće i razmjerne s obzirom na cilj koji se nastoji ostvariti, a:
 1. provode se u okviru nadzora koji nije usmjeren isključivo na provjeru osiguranja ili
 2. dio su općeg sustava provjera koje se provode i u pogledu vozila koja se uobičajeno nalaze na području Republike Hrvatske i za njihovu provedbu nije nužno zaustavljanje vozila.
- (4) Provjere iz stavka 3. ovoga članka provode se na temelju propisa o zaštiti osobnih podataka kojim podliježe policija, a osobni podaci mogu se obrađivati ako je to potrebno u svrhu borbe protiv vožnje neosiguranim vozilima u Republici Hrvatskoj koja nije država članica u kojoj se ta vozila uobičajeno nalaze, ako je taj propis u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL L 119, 4. 5. 2016.) i sadržava odgovarajuće mjere zaštite prava i sloboda te legitimnih interesa ispitanika, kojima se navodi točna svrha obrade podataka, upućuje na relevantnu pravnu osnovu, kojom se poštuju relevantni sigurnosni zahtjevi i načela nužnosti, proporcionalnosti i ograničavanja svrhe te utvrđuje proporcionalno razdoblje čuvanja podataka.
- (5) Osobni podaci koji se obrađuju u skladu s ovim člankom isključivo u svrhu provođenja provjere osiguranja čuvaju se samo dok su potrebni za tu svrhu i čim se to postigne, u potpunosti se brišu. Ako se provjerom osiguranja pokaže da je

vozilo pokriveno obveznim osiguranjem, policija odmah briše te podatke. Kada se provjerom ne može utvrditi je li vozilo pokriveno obveznim osiguranjem, podaci se čuvaju samo tijekom ograničenog razdoblja koje ne prelazi broj dana koji je potreban kako bi se utvrdilo postoji li osigurateljno pokriće. Za vozila za koja se utvrdi da nisu obuhvaćena važećom policom osiguranja podaci se čuvaju dok se ne završe upravni ili sudski postupci i dok vozilo ne bude obuhvaćeno važećom policom osiguranja.

Dokazi postojanja međunarodne isprave

Članak 33.

(1) Međunarodnim ispravama i dokazima iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona smatra se službena registarska pločica koju nosi vozilo koje je uobičajeno stacionirano na području države čiji je nacionalni ured potpisnik Multilateralnog sporazuma odnosno valjana Zelena karta izdana za vozilo koje potječe iz države čiji nacionalni ured za osiguranje nije potpisnik Multilateralnog sporazuma, te druge isprave i dokazi čiju valjanost priznaje Hrvatski ured za osiguranje.

(2) Valjanost međunarodnih isprava i dokaza Hrvatski ured za osiguranje priznaje obavještanjem tijela ovlaštenog za nadzor granice Republike Hrvatske.

(3) Priznavanje valjanosti međunarodnih isprava i dokaza uključuje i jamčenje Hrvatskog ureda za osiguranje za obveze utemeljene tim ispravama i dokazima do iznosa iz članka 26. ovoga Zakona, a ako je za vozilo inozemne registracije ugovorom o osiguranju ugovoren veći iznos, Hrvatski ured za osiguranje jamči do visine ugovorenog iznosa osigurateljnog pokrića.

Pravo na naknadu štete

Članak 34.

(1) Oštećena osoba kojoj je u Republici Hrvatskoj nanesena šteta upotrebom vozila inozemne registracije za koje postoji valjana međunarodna isprava ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(2) Za naknadu štete koja je nanesena upotrebom vozila s teritorija država potpisnica Multilateralnog sporazuma koje nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu, odnosno štete nanese upotrebom određenog tipa vozila za koji registarska pločica, tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici nije potreban, primjenjuju se odredbe članka 29. ovoga Zakona.

(3) U slučaju štete nanese upotrebom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje jamči za obveze najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona, a ako je za vozilo inozemne registracije ugovorom o osiguranju ugovoren veći iznos, Hrvatski ured za osiguranje jamči do visine ugovorenog iznosa osigurateljnog pokrića.

(4) Obradu i isplatu ovakvih šteta Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svojim članovima ili specijaliziranim organizacijama za obradu navedenih šteta, koji su dužni odštetni zahtjev obraditi i likvidirati sukladno međunarodnim sporazumima o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti.

*Granično osiguranje od automobilske odgovornosti***Članak 35.**

- (1) Vozač vozila inozemne registracije koji nema valjanu međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti (granično osiguranje) koje vrijedi na teritoriju država članica s važnošću za vrijeme njegovog boravka na teritoriju države članice, a najmanje na 15 dana.
- (2) Za provedbu osiguranja iz stavka 1. ovoga članka nadležan je Hrvatski ured za osiguranje.
- (3) Ako vozač vozila iz stavka 1. ovoga članka prije ulaska na teritorij Republike Hrvatske ne sklopi ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka, onemogućit će se ulazak vozila zajedno s vozačem na teritorij Republike Hrvatske.
- (4) Ispunjenje obveza vozača vozila inozemne registracije iz stavka 1. ovoga članka nadzire osoba ovlaštena za nadzor granice Republike Hrvatske.
- (5) Ako osoba ovlaštena za nadzor u prometu utvrdi prilikom nadzora da vozač nema valjanu međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka, spriječit će daljnju upotrebu vozila i naložiti sklapanje ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka.

*Pravo na naknadu štete po osnovi graničnog osiguranja***Članak 36.**

- (1) Oštećena osoba kojoj je šteta nanesena upotrebom vozila inozemne registracije koje je osigurano kod osobe iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona može podnijeti odštetni zahtjev osiguratelju koji je izdao policu osiguranja ili Hrvatskom uredu za osiguranje.
- (2) Oštećena osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.
- (3) Ako je oštećena osoba odštetni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnijela osiguratelju koji je izdao policu osiguranja, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 11., 12. i 14. ovoga Zakona.
- (4) Ako je oštećena osoba odštetni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnijela Hrvatskom uredu za osiguranje, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 15. ovoga Zakona.
- (5) Oštećena osoba može odštetni zahtjev podnijeti i nacionalnom uredu države u kojoj je nastao štetni događaj, a koji jamči za obveze najviše do iznosa osigurateljnog pokrića propisanog u njegovoj državi.

*Pravo na naknadu štete od neosiguranog inozemnog vozila***Članak 37.**

Za naknadu štete koja je nanesena upotrebom vozila inozemne registracije koje nema valjanu međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona, a niti ugovor o osigura-

nju iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, primjenjuju se odredbe članka 29. ovoga Zakona.

Europsko izvješće o nesreći

Članak 38.

(1) U slučaju prometne nesreće sudionici moraju ispuniti i potpisati te međusobno razmijeniti Europsko izvješće o nesreći. Uredno ispunjeno Europsko izvješće o nesreći može se koristiti kao odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti, odnosno kao izjava o okolnostima načina nastanka štetnog događaja.

(2) Društvo za osiguranje dužno je ugovaratelju osiguranja uz policu osiguranja od automobilske odgovornosti učiniti dostupnim Europsko izvješće o nesreći.

(3) Za vrijeme upotrebe vozila u prometu vozač je dužan imati Europsko izvješće o nesreći i predložiti ga na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor u prometu.

(4) Iznimno od ovoga članka, u slučaju prometne nesreće u kojoj sudjeluje automatizirano vozilo, ovlaštena osoba vlasnika automatiziranog vozila i sudionici prometne nesreće dužni su razmijeniti osobne podatke i podatke o vozilima.

**GLAVA IV. OSIGURANJE ZRAČNOG PRIJEVOZNIKA, ODNOSNO
OPERATORA ZRAKOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE
NANESENE TREĆIM OSOBAMA I PUTNICIMA**

Dužnost sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 39.

Prestao važiti.

Odredba članka 39. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 76/2013.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota

Članak 40.

Prestao važiti.

Odredba članka 40. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 76/2013.

Članak 40.a

(1) Pojmovi u smislu ove glave imaju jednako značenje kao pojmovi upotrijebljeni u Uredbi (EZ) br. 785/2004.

(2) Na zahtjeve za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem primjenjuju se odredbe Uredbe (EZ) br. 785/2004 i odredbe ovoga Zakona.

Članak 40.b

(1) Zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova obavezan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzročenu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama, koju prouzroči zrakoplov registriran u skladu s odredbama ovoga Zakona i Uredbom br. (EZ) 785/2004, ako se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno u njezinu zračnom prostoru.

(2) Ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka sklapa zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.

(3) Obveza osiguranja od odgovornosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004 vrijedi i za zračnog prijevoznika i operatora stranog zrakoplova ako ulazi u zračni prostor Republike Hrvatske.

(4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne vrijedi za zrakoplove Oružanih snaga Republike Hrvatske i za druge državne zrakoplove i uređaje na koje se ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 785/2004.

(5) U potvrdi ili drugom dokazu o sklopljenom ugovoru o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka moraju biti navedeni osigurani rizici te da je osiguranje sklopljeno u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.

(6) Putnik iz stavka 1. ovoga članka je i svaka osoba koja se u zrakoplovu nalazi uz pristanak zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova, osim članova letачke i kabinske posade zrakoplova koji su u službi za vrijeme leta zrakoplova i kandidata za dozvolu odgovarajućeg tipa zrakoplova kojim upravlja za vrijeme osposobljavanja i provjera, sukladno propisima kojima se reguliraju uvjeti osposobljavanja i licenciranja letачke i kabinske posade zrakoplova.

Članak 40.c

(1) Obveza društva za osiguranje iz članka 40.a ovoga Zakona ograničena je iznosom osiguranja na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.

(2) Najniži iznos osiguranja iz pojedinačnog štetnog događaja neovisno o broju oštećenih osoba za koji mora biti sklopljeno osiguranje iz ove glave utvrđen je Uredbom (EZ) br. 785/2004.

(3) U vezi s primjenom članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004, najniža osigurana svota u odnosu na putnike za nekomercijalne operacije zrakoplova s MTOM od 2700 kg ili manje je 100.000 SDR za svakog putnika.

Članak 40.d

(1) Ako je šteta prouzročena neosiguranim zrakoplovom za kojeg važi obvezno osiguranje po ovome Zakonu ili Uredbi br. (EZ) 785/2004, osim kod osiguranja odgovornosti za štetu prouzročenu na teretu, odgovara Hrvatski ured za osiguranje onako kako bi odgovaralo društvo za osiguranje da je sklopljeno osiguranje, i to najviše do osiguranog iznosa koji je propisan na dan štetnog događaja.

(2) Hrvatski ured za osiguranje ne odgovara za štetu koju prouzroči nepoznati zrakoplov.

Članak 40.e

Za štete koje prouzroče neosigurani zrakoplovi primjenjuju se odredbe članka 44. stavka 5. i stavka 10. ovoga Zakona.

GLAVA V. OSIGURANJE VLASNIKA BRODICE ODNOSNO JAHTE OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU NANESENUTREĆIM OSOBAMA

Dužnost sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 41.

- (1) Vlasnik brodice odnosno jahte, a koja po propisima o registraciji brodica mora biti upisana u očevidnik brodica odnosno jahti, dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom brodice odnosno jahte može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede ili narušavanja zdravlja.
- (2) Trećim osobama iz stavka 1. ovoga članka ne smatraju se osobe koje se nalaze na brodici odnosno jahti kojom je prouzročena šteta, osobe koje se nalaze na drugoj brodici, jahti, brodu odnosno drugom plovnom objektu.
- (3) Vlasnik inozemne brodice odnosno jahte koja ulazi u teritorijalno more Republike Hrvatske mora imati važeći ugovor o osiguranju od odgovornosti za štete iz stavka 1. ovoga članka, osim ako ne postoji drugo odgovarajuće jamstvo za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.
- (4) Odredbe članka 29., 30., 31., 32., 33. i 34. ovoga Zakona kojima se uređuje osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama, odgovarajuće se primjenjuju na osiguranje vlasnika brodice odnosno jahte od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama.
- (5) Odredbe ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na odgovornost vlasnika motornog čamca pri plovidbi unutarnjim vodama Republike Hrvatske.

Osigurana svota

Članak 42.

- (1) Obveze društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.
- (2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona iznosi 464.520,00 eura.
- (3) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.
- (4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

GLAVA VI. OBAVLJANJE POSLOVA OBVEZNIH OSIGURANJA

Opća odredba

Članak 43.

- (1) Poslove obveznih osiguranja u prometu smije obavljati samo društvo za osiguranje.
- (2) Društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka poslove obveznih osiguranja u prometu dužno je obavljati u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje.

(3) Informacije koje društvo za osiguranje daje ugovaratelju osiguranja prije sklapanja ugovora o osiguranju i tijekom trajanja ugovora o osiguranju moraju biti sastavljene u skladu s odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje i drugih propisa kojima se propisuje sadržaj i oblik tih informacija.

(4) Ugovor o osiguranju, polica osiguranja ili druga isprava o osiguranju, uvjeti osiguranja i druga dokumentacija u vezi s ugovorom o osiguranju moraju biti u skladu s odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje i drugih propisa kojima se određuje njihov sadržaj, u pisanom obliku i na hrvatskom jeziku.

(5) Društvo za osiguranje ne smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako nije član Hrvatskog ureda za osiguranje.

(6) Na nadzor poslovanja društva za osiguranje u dijelu koji se odnosi na obveze iz ovoga Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje i odredbe ovoga Zakona.

(7) Nadzorno tijelo izriče nadzorne mjere društvu za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje.

(8) Protiv rješenja nadzornog tijela žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom upravnom sudu koja nema odgodni učinak.

(9) Društvo za osiguranje države članice ili treće države koje obavlja poslove osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona mora imenovati predstavnika koji ima sjedište odnosno prebivalište u Republici Hrvatskoj te njegovo ime, odnosno naziv i adresu priopćiti nadzornom tijelu i Hrvatskom uredu za osiguranje.

(10) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka u ime i za račun društva za osiguranje obrađuje odštetne zahtjeve i isplaćuje štete oštećenim osobama, zastupa društvo za osiguranje pred sudovima i nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj.

(11) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka može obavljati i poslove ovlaštenog predstavnika iz članka 47. ovoga Zakona.

(12) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka mora obavljati poslove na hrvatskom jeziku.

GLAVA VII. GARANCIJSKI FOND

Garancijski fond

Članak 44.

(1) Garancijski fond je imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi:

1. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte od osiguranih i neosiguranih vozila koja se uobičajeno nalaze u Republici Hrvatskoj za koje inozemnom

- nacionalnom uredu, sukladno Kretskom sporazumu, Multilateralnom sporazumu te drugim međunarodnim sporazumima jamči Hrvatski ured za osiguranje,
2. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica od vozila inozemne registracije osiguranih na temelju članka 35. stavka 1. ovoga Zakona,
 3. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte na temelju članka 57. ovoga Zakona,
 4. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od neosiguranih prijevoznih sredstava,
 5. šteta zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih prijevoznih sredstava,
 6. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od vozila inozemne registracije iz članka 34., 36. i 37. ovoga Zakona,
 7. šteta zbog uništenja ili oštećenja stvari nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih vozila na temelju članka 30. ovoga Zakona,
 8. šteta koje oštećene osobe nisu mogle naplatiti zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno otvaranja postupka likvidacije ili stečaja društva za osiguranje na temelju članaka 31. i 61.a ovoga Zakona,
 9. osiguranog iznosa ako vlasnik vozila koje služi za prijevoz putnika suprotno odredbi članka 21. ovoga Zakona nije sklopio ugovor o osiguranju putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja ili ako osigurani iznos nije isplaćen zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja na temelju članka 31. ovoga Zakona.
 10. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno u nekoj od država članica Sustava zelene karte od osiguranih vozila koja su uobičajeno stacionirana u Republici Hrvatskoj, koje su isplatili uredi za naknadu država članica sukladno njihovom zakonodavstvu, odnosno međunarodnim sporazumima, a za koje jamči Hrvatski ured za osiguranje,
 11. šteta koje prouzroče vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe, zabranjena za upotrebu u skladu s posebnim propisima i koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s posebnim propisima,
 12. šteta nastalih od upotrebe vozila za koje vlasnik vozila nije dužan sklopiti ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona,
 13. šteta nastalih upotrebom vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila ugovor o osiguranju ili jamstvo sukladno članku 2. stavku 5. ovoga Zakona i ako vlasnik vozila nije sklopio ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 4. ovoga Zakona.
- (2) Iz Garancijskog fonda nadoknađuju se i troškovi obrade šteta iz stavka 1. ovoga članka.

- (3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na štete koje u nastale, a nisu riješene prije stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Iz Garancijskog fonda ne nadoknađuju se štete koje prouzroče vozila inozemne registracije koja prometuju na teritoriju Republike Hrvatske na temelju posebnih sporazuma kojih je potpisnik Republika Hrvatska, ako ta vozila nemaju međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32., stavka 1. ovoga Zakona.
- (5) Zavodi za zdravstveno, mirovinsko i invalidsko osiguranje te društva za osiguranje sa subrogacijskim potraživanjima, kao i druge fizičke i pravne osobe koje su na bilo koji način neposredno oštećenoj osobi nadoknadile štetu ili dio štete nanесene upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva, nemaju pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.
- (6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka, društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi nadoknadilo štetu ili dio štete nanесene upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva po osnovi obveznih osiguranja u prometu iz članka 2. stavak 1. ovoga Zakona ima pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.
- (7) U slučaju postojanja prava na naknadu štete iz Garancijskog fonda, od oštećene se osobe ne smije zahtijevati podnošenje dokaza o tome da osoba odgovorna za štetu odbija odnosno da nije sposobna platiti štetu.
- (8) Mogući spor između Hrvatskog ureda za osiguranje i društva za osiguranje ili Hrvatskog ureda za osiguranje i ekvivalentnog tijela druge države članice ili između društava za osiguranje, glede pitanja tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, riješit će se na način da je to dužan učiniti onaj kojemu je oštećena osoba prvo podnijela odštetni zahtjev, pri čemu naknadu štete oštećenoj osobi treba isplatiti neodgodivo, a ako kasnije bude donesena pravomoćna odluka prema kojoj je naknadu štete dužna isplatiti suprotna strana, strana koja je oštećenoj osobi nadoknadila štetu ima pravo na naknadu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.
- (9) Za obveze iz ovoga članka oštećenim osobama jamči Hrvatski ured za osiguranje.
- (10) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.
- (11) Sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda na temelju stavka 1. točaka 8. i 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza iz stavka 1. točaka 8. i 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja.

Obveza uplaćivanja doprinosa za Garancijski fond

Članak 45.

- (1) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona dužno je Hrvatskom uredu za osiguranje, za obveze Garancijskog fonda iz članka 44. ovoga Zakona, uplaćivati doprinos za Garancijski

fond, i to razmjerno vrijednosti naplaćene premije osiguranja ili broju rizika ostvarenoj u određenoj vrsti obveznog osiguranja u tekućoj godini.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, obveza iz članka 44. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona koja se odnosi na isplatu naknade štete s osnova obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti izvršava se na temelju doprinosa samo društva za osiguranje koje ima odobrenje nadzornog tijela za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koje je dužno Hrvatskom uredu za osiguranje položiti instrument osiguranja za izvršenje navedenih obveza i to u razmjernoj vrijednosti naplaćene premije osiguranja ili broju rizika ostvarenih u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona u tekućoj godini.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je najkasnije u roku od tri dana od dana saznanja obavijestiti nadzorno tijelo ako društvo za osiguranje postupi u suprotnosti s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka i pravilnikom donesenim na temelju stavka 5. ovoga članka.

(4) Ako društvo za osiguranje postupi u suprotnosti s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka i pravilnikom donesenim na temelju stavka 5. ovoga članka, nadzorno tijelo takvom društvu može rješenjem ukinuti odobrenje koje mu je izdalo za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona odnosno zabraniti pružanje usluga obveznih osiguranja u prometu na području Republike Hrvatske.

(5) Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će propisati način obračuna i rokove uplate doprinosa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Imovina namijenjena za obveze Garancijskog fonda

Članak 46.

(1) Hrvatski ured za osiguranje dužan je imovinu namijenjenu za obveze Garancijskog fonda voditi odvojeno od ostale imovine Hrvatskog ureda za osiguranje.

(2) Hrvatski ured za osiguranje dužan je nadzornom tijelu dostavljati mjesečno izvješće o stanju imovine namijenjene za obveze Garancijskog fonda.

(3) Nadzorno tijelo detaljnije će propisati način vođenja i upotrebe imovine namijenjene za obveze Garancijskog fonda.

GLAVA VIII. POSEBNE ODREDBE O PROVOĐENJU OSIGURANJA OD AUTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI

VIII.1. ZAŠTITA OŠTEĆENIH OSOBA U PROMETNIM NESREĆAMA U DRŽAVAMA ČLANICAMA

Ovlašteni predstavnik za rješavanje šteta

Članak 47.

(1) Ovlašteni predstavnik za rješavanje šteta na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti (u daljnjem tekstu: ovlašteni predstavnik) je osoba koja u ime i za račun odgovornog osiguratelja prikuplja informacije, poduzima mjere potrebne za rješavanje šteta te u državi prebivališta oštećene osobe obavlja odgovaraju-

će isplate u slučaju šteta nastalih zbog prometne nesreće u državi članici koja nije država prebivališta oštećene osobe odnosno u trećim državama čiji je nacionalni Ured za osiguranje član Sustava zelene karte, a prouzročenih upotrebom vozila koja su osigurana i uobičajeno stacionirana u nekoj od država članica različitoj od države prebivališta oštećene osobe.

(2) Ovlašteni predstavnik mora imati sve potrebne ovlasti za zastupanje društva za osiguranje u odnosu na oštećene osobe i državna tijela, te u toj državi mora imati sjedište odnosno prebivalište.

(3) Ovlašteni predstavnik mora biti osposobljen za obradu odštetnih zahtjeva na službenom jeziku države za koju je imenovan.

(4) Ovlašteni predstavnik može raditi za jedno društvo ili za više društava za osiguranje.

(5) Bez obzira na odredbu stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba može odštetni zahtjev ostvarivati izravno od prouzročitelja prometne nesreće ili odgovornog osiguratelja.

(6) Pravne osobe iz članka 27. ovoga Zakona te druge pravne osobe na koje su na temelju ovoga Zakona prenijeta prava oštećene osobe na naknadu, nemaju pravo ostvarivati naknadu štete od ovlaštenog predstavnika.

Članak 48.

(1) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove osiguranja od automobilske odgovornosti na teritoriju Republike Hrvatske, dužno je u svim drugim državama članicama imenovati ovlaštene predstavnike.

(2) Društvo za osiguranje putem Informacijskog centra izvješćuje informacijske centre drugih država članica o imenima i adresama ovlaštenih predstavnika.

Članak 49.

Sustav imenovanja ovlaštenih predstavnika u državama članicama ne utječe na materijalno pravo koje se primjenjuje pri obradi konkretnih odštetnih zahtjeva, niti mijenja sudsku nadležnost.

Članak 50.

(1) U slučaju štete odgovorni je osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik dužan u roku od tri mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, oštećenoj osobi dostaviti:

- obrazloženu ponudu za naknadu štete ako su odgovornost za naknadu štete i visina štete nesporni,
- utemeljeni odgovor ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

(2) Ako odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba protiv odgovornog osiguratelja može podnijeti tužbu u mjestu svoga prebivališta.

(3) Nadzorno tijelo izvijestit će nadležno nadzorno tijelo države članice ako odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik krši odredbu stavka 1. ovoga članka.

VIII.2. INFORMACIJSKI CENTAR

Članak 51.

Informacijski centar uspostavlja se u okviru Hrvatskog ureda za osiguranje kako bi se oštećenoj osobi omogućilo da zatraži naknadu štete nastale u prometnim nesrećama upotrebom vozila.

Članak 52.

(1) Informacijski centar iz članka 51. ovoga Zakona:

1. prikuplja podatke i vodi registar podataka,
2. omogućuje uvid u podatke iz točke 1. ovoga stavka,
3. pruža pomoć oštećenim osobama pri prikupljanju podataka iz registra iz točke 1. ovoga stavka i prikupljanju podataka iz registara informacijskih centara drugih država članica.

(2) Registar iz stavka 1. točke 1. ovoga članka sadrži podatke:

1. o registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima te brojevima šasija vozila registriranih u Republici Hrvatskoj,
2. o brojevima polica osiguranja od automobilske odgovornosti za vozila iz točke 1. ovoga stavka,
3. o datumima prestanka važenja osigurateljnog pokrića na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti i, ako je razdoblje valjanosti police osiguranja isteklo, datum završetka osigurateljnog pokrića,
4. o nazivima i sjedištima društava za osiguranje koja pružaju osigurateljno pokriće na temelju polica osiguranja iz točke 2. ovoga stavka,
5. o imenu i prezimenu (odnosno nazivu), datumu rođenja, osobnom identifikacijskom broju (OIB), prebivalištu i boravištu osiguranika,
6. o imenima i adresama odnosno sjedištima ovlaštenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Republike Hrvatske u drugim državama članicama,
7. o popisu vozila koja su u Republici Hrvatskoj izuzeta od obveze osiguranja od automobilske odgovornosti kao i ime tijela odgovornog za plaćanje naknade štete oštećenim osobama, koji Ministarstvo financija dostavlja drugim državama članicama i Europskoj komisiji.

(3) Podatke iz stavka 2. ovoga članka Informacijskom centru dužna su dostavljati društva za osiguranje i tijela koja vode evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj uz dostavu obavijesti kad polica osiguranja postane nevažeća ili na drugi način više ne pokriva vozilo s registarskim brojem.

(4) Obrada i dostava osobnih podataka koja proizlazi iz ovoga članka provodi se u skladu s Uredbom (EU) 2016/679.

(5) Na zahtjev oštećene osobe podatke iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje zatražit će i iz registara informacijskih centara drugih država članica.

(6) Informacijski centar surađuje i razmjenjuje podatke s informacijskim centrima drugih relevantnih država članica u pogledu otpremljenih vozila.

(7) Društvo za osiguranje i tijelo koje vodi evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj dužni su podatke iz stavka 2. ovoga članka redovito dostavljati Hrvatskom uredu za osiguranje.

(8) Informacijski centri daju oštećenoj osobi ime i adresu vlasnika ili uobičajenog vozača odnosno registriranog imatelja vozila ako oštećena osoba ima legitiman interes za dobivanje tih informacija, a navedeni podaci pribavljaju se od društva za osiguranje ili tijela za registraciju vozila, a uz podatke iz stavka 2. točke 7. ovoga članka daju se i podaci o tijelu odgovornom za plaćanje naknade štete oštećenim osobama.

(9) Informacije navedene u ovom članku dostavljaju se svakom sudioniku prometne nesreće koju je prouzročilo vozilo za čiju je upotrebu sklopljeno obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti.

(10) Hrvatski ured za osiguranje dužan je osigurati mjere kojima oštećenim osobama, njihovim osigurateljima ili njihovim pravnim zastupnicima olakšava pravodobno dostavljanje osnovnih podataka potrebnih za likvidaciju šteta i na svojim mrežnim stranicama objaviti podatke o načinima podnošenja odštetnih zahtjeva.

Članak 53.

Podatke iz članka 52. stavka 2. točke 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona Informacijski centar čuva najmanje sedam godina od dana odjave registracije vozila ili prestanka važenja police osiguranja.

Članak 54.

Radi pružanja pomoći kod prikupljanja podataka iz članka 52. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona Informacijski centar surađuje s informacijskim centrima drugih država članica i država potpisnica Multilateralnog sporazuma.

Članak 55.

(1) Informacijski centar dužan je oštećenim osobama sedam godina nakon prometne nesreće, iz svoga ili iz registra Informacijskog centra druge države članice, neodgodivo omogućiti uvid u sljedeće podatke:

1. naziv i adresu društva za osiguranje koje pruža osigurateljno pokriće na temelju police osiguranja vozila kojim je prouzročena prometna nesreća,
 2. broj police osiguranja iz točke 1. ovoga stavka,
 3. ime i prezime (odnosno naziv) te adresu ovlaštenog predstavnika u Republici Hrvatskoj kojeg je imenovalo društvo za osiguranje države članice koje pruža osigurateljno pokriće na temelju police osiguranja vozila kojim je prometna nesreća prouzročena.
- (2) Informacijski centar na zahtjev oštećene osobe prikuplja podatke o imenu i prezimenu (odnosno nazivu) te adresi vlasnika, pretežitog vozača ili evidentiranog korisnika vozila ako je oštećena osoba iskazala pravni interes za prikupljanje takve informacije. Navedene podatke Informacijski centar prikuplja ponajprije od društava za osiguranje ili od tijela nadležnih za registraciju vozila.
- (3) Informacijski centar pribavlja za oštećenu osobu podatak o imenu i prezimenu (odnosno nazivu) te adresi osobe koja mu jamči za štetu prouzročenu vozilom

za koju vrijedi iznimka od obveze sklapanja osiguranja od automobilske odgovornosti.

Članak 56.

(1) Informacijski centar mora svim oštećenim osobama te drugim sudionicima bilo koje prometne nesreće omogućiti uvid u podatke i korištenje podataka sukladno ovom Zakonu.

(2) Obrada i čuvanje podataka, omogućavanje uvida u podatke i korištenje podataka koji su po svojoj prirodi osobni podaci, mora se obavljati sukladno odredbama članka 16. ovoga Zakona.

VIII.3. URED ZA NAKNADU

Članak 57.

(1) Ured za naknadu uspostavlja se u okviru Hrvatskog ureda za osiguranje.

(2) Oštećene osobe sa prebivalištem u Republici Hrvatskoj odštetni zahtjev mogu podnijeti Uredu za naknadu ako je prometna nesreća nastala u drugoj državi članici, odnosno u trećoj državi čiji je nacionalni Ured za osiguranje član Sustava zelene karte, a prouzročena je vozilom koje je osigurano te uobičajeno stacionirano u drugoj državi članici.

(3) Ured za naknadu nadležan je samo u iznimnim slučajevima kada odgovorni osiguratelj odnosno njegov ovlašteni predstavnik nisu ispunili svoje obveze propisane ovim Zakonom.

(4) Oštećene osobe iz stavka 2. ovoga članka mogu svoj odštetni zahtjev podnijeti Uredu za naknadu:

1. ako u roku od tri mjeseca od dana kada je oštećena osoba podnijela svoj odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju ili njegovu ovlaštenom predstavniku, odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik nisu postupili sukladno članku 50. ovoga Zakona,
2. ako odgovorni osiguratelj u Republici Hrvatskoj nije imenovao ovlaštenog predstavnika; u tom slučaju oštećena osoba ne smije podnijeti odštetni zahtjev Uredu za naknadu ako odštetni zahtjev već ostvaruje neposredno od odgovornog osiguratelja i ako je oštećena osoba u roku od tri mjeseca nakon podnošenja odštetnog zahtjeva od odgovornog osiguratelja dobila utemeljen odgovor,
3. ako nije bilo moguće u roku od dva mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva identificirati vozilo odnosno odgovornog osiguratelja.

Članak 58.

(1) Ured za naknadu dužan je očitovati se o odštetnom zahtjevu u roku od dva mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Ured za naknadu obustavit će postupak ako društvo za osiguranje ili njegov ovlašteni predstavnik ispuní svoje obveze iz članka 50. ovoga Zakona.

(2) Ured za naknadu o primitku odštetnog zahtjeva i o tome da će u roku od dva mjeseca od primitka odštetnog zahtjeva postupiti na odgovarajući način odmah obavješćuje:

- a) odgovornog osiguratelja ili njegova ovlaštenog predstavnika,

- b) Ured za naknadu u državi članici u kojoj je registrirano društvo za osiguranje kod kojeg je sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti,
- c) osobu koja je prouzročila prometnu nesreću ako je ona poznata.

Članak 59.

- (1) Ako je oštećena osoba iz članka 57. ovoga Zakona izravno protiv prouzročitelja prometne nesreće ili odgovornog osiguratelja pokrenula sudski postupak, odštetni zahtjev ne može uputiti Uredu za naknadu.
- (2) Pravne osobe na koje su na temelju zakona prešla prava oštećenih osoba na naknadu štete prema prouzročitelju prometne nesreće ili njegovu društvu za osiguranje i pravne osobe iz članka 27. ovoga Zakona nemaju pravo na naknadu štete od Ureda za naknadu.
- (3) Ako je Ured za naknadu oštećenoj osobi iz članka 57. ovoga Zakona isplatio štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete i troškova od Ureda za naknadu one države članice kod čijeg je društva za osiguranje, sukladno sklopljenim međunarodnim sporazumima, sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti.
- (4) Ured za naknadu dužan je, sukladno sklopljenim međunarodnim sporazumima, nadoknaditi isplaćeni iznos štete Uredu za naknadu države članice ako se radi o obvezi na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti društva za osiguranje koje je registrirano na području Republike Hrvatske.

Članak 60.

Ako nije moguće identificirati vozilo koje je prouzročilo štetu odnosno ako u roku od dva mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva nije bilo moguće utvrditi odgovornog osiguratelja, oštećena osoba iz članka 57. ovoga Zakona može svoj odštetni zahtjev podnijeti Uredu za naknadu. Ured za naknadu koji je nadoknadio štetu oštećenoj osobi ima pravo na naknadu isplaćenih iznosa naknade štete i troškova sukladno sklopljenim međunarodnim sporazumima, i to:

- 1. u slučaju da nije bilo moguće utvrditi odgovornog osiguratelja – od Garancijskog fonda u onoj državi članici u kojoj je vozilo uobičajeno stacionirano,
- 2. u slučaju da nije moguće identificirati vozilo – od Garancijskog fonda u onoj državi članici u kojoj se prometna nesreća dogodila,
- 3. u slučaju vozila iz trećih država – od Garancijskog fonda u onoj državi članici u kojoj se prometna nesreća dogodila.

Članak 61.

Ured za naknadu obveze iz članka 57. i članka 59. stavka 4. ovoga Zakona izvršava iz Garancijskog fonda.

Zaštita oštećenih osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj kada je odgovorni osiguratelj nesolventno društvo za osiguranje iz druge države članice

Članak 61.a

- (1) Oštećene osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj mogu podnijeti odštetni zahtjev izravno Hrvatskom uredu za osiguranje za isplatu naknade štete, za ošte-

ćenje stvari ili tjelesne ozljede koje su prouzročene vozilom koje je osigurano i uobičajeno se nalazi u drugoj državi članici i to od trenutka kada se:

1. nad odgovornim društvom za osiguranje iz druge države članice počne provoditi stečajni postupak prema propisima matične države članice tog društva za osiguranje,
2. nad odgovornim društvom za osiguranje iz druge države članice počne provoditi postupak likvidacije prema propisima matične države članice tog društva za osiguranje.

(2) U slučaju štete nanесene upotrebom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete iz Garancijskog fonda do primjenjive granice obveze osiguranja koja ne može biti niža od one propisane člankom 26. stavkom 8. ovoga Zakona, u skladu s člankom 44. ovoga Zakona iz doprinosa uplaćenih na temelju članka 45. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Po primitku odštetnog zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje obavješćuje ekvivalentno tijelo nadležno za naknadu štete u matičnoj državi članici društva za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak i to društvo za osiguranje ili njegova stečajnog upravitelja ili likvidatora da je od oštećene osobe primio odštetni zahtjev.

(4) Društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak ili njegov stečajni upravitelj ili likvidator obavješćuju Hrvatski ured za osiguranje kada zaprimе odštetni zahtjev i kada isplaćuju naknadu ili odbijaju odgovornost u pogledu odštetnog zahtjeva koji je primio i Hrvatski ured za osiguranje.

(5) Hrvatski ured za osiguranje, na temelju informacija kojima raspolaže i informacija koje mu je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi mora dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor u roku od tri mjeseca od datuma na koji mu je oštećena osoba podnijela svoj odštetni zahtjev tako da oštećenoj osobi daje:

1. pisanu obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka, da odštetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u potpunosti procijenjena,
2. pisan utemeljen odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka ili ako je odgovornost sporna ili nije jasno utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.

(6) U obrazloženoj ponudi i utemeljenom odgovoru iz stavka 5. ovoga članka mora biti navedeno pravo oštećene osobe na podnošenje prigovora na koji je Hrvatski ured za osiguranje dužan odgovoriti u roku od 30 dana od zaprimanja prigovora i postupak izvansudskog rješavanja naknade štete te pravo na podnošenje tužbe protiv odluke Hrvatskog ureda za osiguranje iz ovoga članka.

(7) Ako se naknada štete duгуje u skladu sa stavkom 5. točkom 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete oštećenoj osobi bez nepotrebne odgode, a najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba pisano prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 5. točke 1. ovoga članka, a u istom roku isplaćuje naknadu štete ako je visina štete samo djelomič-

no procijenjena i to od trenutka pisanog prihvaćanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.

(8) Hrvatski ured za osiguranje ovlašten je i dužan, u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, pravodobno surađivati s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama u slučajevima otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovim predstavnikom za likvidaciju štete ili stečajnim upraviteljem ili likvidatorom i nacionalnim nadležnim tijelima država članica, a takva suradnja uključuje primanje i pružanje obavijesti o početku stečajnog ili likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje, traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim, o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva i osiguranju osobe odgovorne za prometnu nesreću, kada je to potrebno.

(9) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo, od ekvivalentnog tijela, za naknadu štete za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede koje su prouzročene vozilom čija je upotreba osigurana od strane društva za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, u matičnoj državi odgovornog društva za osiguranje, pisano zahtijevati potpunu nadoknadu isplaćenog iznosa naknade štete pri čemu:

1. ekvivalentno tijelo iz matične države članice odgovornog društva za osiguranje izvršava uplatu Hrvatskom uredu za osiguranje za Garancijski fond, u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku i
2. na to ekvivalentno tijelo prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nesreću ili njezinu društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila nesreću, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

(10) Iznimno od stavaka 1. do 9. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa naknade štete, kamata i troškova od osobe ili osoba koje su odgovorne za prometnu nesreću i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u vezi s istom prometnom nesrećom, kad je primjenjivo.

(11) Hrvatski ured za osiguranje ne smije imati druge zahtjeve za isplatu naknade štete niti smije isplatu naknade štete učiniti podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.

(12) Ovaj članak primjenjuje se i kada je štetu prouzročilo vozilo koje je osigurano i uobičajeno se nalazi u Republici Hrvatskoj, a odgovorno je društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 62.

Brisan.

Odredba članka 62. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 76/2013.

GLAVA IX. PREKRŠAJNE ODREDBE*Prekršaji osiguratelja***Članak 63.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 do 660,00 eura kaznit će za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako ugovaratelju osiguranja ne uruči uvjete osiguranja sukladno odredbi članka 8. stavka 3. ovoga Zakona,
2. ako na zahtjev svog osiguranika ne izda potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti u roku, odnosno za razdoblje sukladno odredbi članka 22. stavaka 9. i 10. ovoga Zakona,

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 130,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 26.540,00 do 66.360,00 eura kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako sklopi ugovor o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 1. ovoga Zakona,
2. ako obavlja poslove obveznih osiguranja u prometu protivno članku 43. stavku 1. ovoga Zakona,
3. ako obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, a nije član Hrvatskog ureda za osiguranje
4. ako ne uplati doprinos za Garancijski fond sukladno odredbama članka 45. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 3310,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako odbije ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 2. ovoga Zakona,
2. ako počne primjenjivati uvjete osiguranja, a o tome ne obavijesti nadzorno tijelo u roku iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona ili ako ne oblikuje premije osiguranja u skladu s člankom 10. stavkom 1. ovoga Zakona ili ako na zahtjev nadzornog tijela iz stavka 1. ovoga Zakona ne dostavi cjenik premija, tehničke podloge i ostale elemente korištene za izračun premija osiguranja,
3. ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,
4. ako oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 5. ovoga Zakona,
5. ako postupa protivno odredbi članka 16. ovoga Zakona,
6. ako ne imenuje ovlaštene predstavnike u državama članicama sukladno odredbama članka 47. ovoga Zakona.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3310,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3310,00 eura kaznit će se za prekršaj ovlašteni predstavnik društva za osiguranje ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona.

Prekršaji Hrvatskog ureda za osiguranje

Članak 64.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj Hrvatski ured za osiguranje:

1. ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona kada je nadležan za naknadu štete sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,
2. ako oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 5. ovoga Zakona kada je nadležan za naknadu štete sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,
3. ako postupi protivno odredbi članka 16. ovoga Zakona,
4. ako imovinu Garancijskog fonda vodi protivno odredbi članka 46. stavka 1. ovoga Zakona,
5. ako ne vodi i ne upotrebljava imovinu Garancijskog fonda na način određen propisom donesenim na temelju članka 46. stavka 3. ovoga Zakona,
6. ako ne uspostavi Informacijski centar, te ne održava njegovu ažurnost sukladno odredbi članka 51. ovoga Zakona,
7. ako Informacijski centar ne čuva podatke iz članka 52. stavka 2. točke 1., 2., 3., 4., i 5. ovoga Zakona sukladno odredbama članka 53. ovoga Zakona,
8. ako ne uspostavi Ured za naknadu sukladno odredbama članka 57. ovoga Zakona,
9. ako ne obavijesti nadzorno tijelo o saznanju da osiguratelj čini prekršaj odnosno ne dostavi sve dokaze sukladno odredbama članka 67. stavka 2. i 3. ovoga Zakona,
10. ako, kada Hrvatski ured za osiguranje sukladno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona obradu i/ili isplatu šteta za koje je nadležan sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona povjeri svome članu, taj član oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,
11. ako, kada Hrvatski ured za osiguranje sukladno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona obradu i/ili isplatu šteta za koje je nadležan sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona povjeri svome članu, taj član oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3310,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba Hrvatskog ureda za osiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 do 660,00 eura kaznit će se za prekršaj Hrvatski ured za osiguranje:

1. ako ne obavijesti nadzorno tijelo sukladno odredbi članka 45. stavka 3. ovoga Zakona,
2. ako ne izvijesti nadzorno tijelo o stanju imovine Garancijskog fonda na način utvrđen odredbama članka 46. stavka 2. ovoga Zakona,
3. ako oštećenoj osobi, odnosno drugom sudioniku prometne nesreće ne omogućiti uvid u podatke i korištenje podataka sukladno odredbi članka 56. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 130,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba Hrvatskog ureda za osiguranje.

Prekršaji vlasnika vozila, brodice, odnosno jahte

Članak 65.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 6630,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako kao vlasnik vozila ili vlasnik automatiziranog vozila odnosno korisnik u svojstvu posjednika brodice, odnosno jahte prije upotrebe vozila ili vlasnik automatiziranog vozila, brodice, odnosno jahte u prometu ne sklopi ugovor o obveznom osiguranju iz članka 2. ovoga Zakona te ga ne obnavlja dok je vozilo, automatizirano vozilo, brodica odnosno jahta u prometu sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 130,00 do 660,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba pravne osobe.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 6630,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako kao vlasnik vozila ili vlasnik automatiziranog vozila odnosno korisnik u svojstvu posjednika brodice, odnosno jahte prije upotrebe vozila ili vlasnik automatiziranog vozila, brodice, odnosno jahte u prometu ne sklopi ugovor o obveznom osiguranju iz članka 2. ovoga Zakona te ga ne obnavlja dok je vozilo, automatizirano vozilo, brodica odnosno jahta u prometu sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

Prekršaji zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova

Članak 65.a

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 26.540,00 eura kaznit će se za prekršaj zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova koji je pravna osoba ili trgovac pojedinac ako:

1. ne sklopi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama sukladno članku 4. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
2. ne osigura svaki pojedinu let sukladno članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

3. u ugovoru o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi i teretu, kada se zrakoplov koristi u komercijalne svrhe, najniže osigurane svote nisu u skladu sa člankom 6. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
 4. zrakoplov iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004 nema pri svakom letu potvrdu ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju u skladu sa člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
 5. ako na zahtjev Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo ne predoči ugovor o osiguranju u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
 6. u ugovoru o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, kada se zrakoplov koristi u nekomercijalne svrhe, najniže osigurane svote nisu ugovorene u skladu s člankom 40.c stavkom 3. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka operator zrakoplova koji je fizička osoba.
- (3) Kaznom od 390,00 do 1320,00 eura kaznit će se:
1. odgovorna osoba zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova koji počinu prekršaj iz stavka 1. ovoga članka,
 2. zapovjednik, odnosno druga odgovorna osoba koju odredi zračni prijevoznik ili operator zrakoplova, ako na zahtjev inspektora ili druge ovlaštene osobe za nadzor odbije predočiti dokaz o sklopljenom odgovarajućem osiguranju od odgovornosti u skladu sa člankom 8. Uredbe br. (EZ) 785/2004.

Prekršaji vozača vozila

Članak 66.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 30,00 do 130,00 eura kaznit će se za prekršaj vozač vozila:
1. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju sukladno odredbi članka 6. stavka 1. ovoga Zakona,
 2. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči Europsko izvješće o nesreći sukladno odredbi članka 38. stavka 3. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 2650,00 eura kaznit će se za prekršaj vozač vozila ako ne sklopi ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti (granično osiguranje) sukladno odredbama članka 35. stavka 1. ovoga Zakona.

Pokretanje prekršajnog postupka

Članak 67.

- (1) Prekršajni postupak pokreće se na prijedlog:
- nadzornog tijela za prekršaje iz članka 63. i 64. ovoga Zakona,
 - tijela za nadzor u prometu za prekršaje iz članka 65. i 66. ovoga Zakona.
 - Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo za prekršaje iz članka 65.a.
- (2) Hrvatski ured za osiguranje dužan je neodgodivo obavijestiti nadzorno tijelo ako ima saznanja da osiguratelj čini prekršaj iz članka 63. ovoga Zakona.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je uz obavijest iz stavka 2. ovoga članka nadzornom tijelu dostaviti sve dokaze o prekršaju osiguratelja.

GLAVA X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Uvjeti osiguranja i premije

Članak 68.

Prestao važiti.

Odredba članka 68. prestala je važiti na temelju članka 71. ovoga Zakona.

Usklađivanje društava za osiguranje

Članak 69.

(1) Društva za osiguranje koja na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju poslove obveznih osiguranja u prometu dužna su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti svoje uvjete za osiguranje s odredbama ovoga Zakona.

(2) Hrvatski ured za osiguranje dužan je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uspostaviti Informacijski centar sukladno odredbama ovoga Zakona.

Donošenje propisa

Članak 70.

(1) Nadzorno tijelo dužno je donijeti propise na temelju ovlasti iz ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se podzakonski propisi doneseni na temelju Zakona o osiguranju (»Narodne novine«, br. 46/97. – pročišćeni tekst, 116/99. i 11/02.), ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

Prestanak važenja propisa

Članak 71.

(1) Od dana prijema Republike Hrvatske u članstvo Europske unije početak će se primjenjivati odredbe članka 30. stavka 3., članka 36. stavka 5., članka 37., članka 44. stavka 1. točke 2. i 7., članka 47. do 50., članka 52. stavka 2. točke 6., članka 54. i 55. te članka 57. do 59. ovoga Zakona.

(2) Do dana iz stavka 1. ovoga članka odredbe članka 32. stavka 1. i članka 35. stavka 1. ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se samo na teritoriju Republike Hrvatske.

(3) Danom prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju prestaju važiti odredbe članka 10. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Članak 68. ovoga Zakona prestaje važiti 31. prosinca 2007.

Stupanje na snagu

Članak 72.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2006.

Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 36/2009

Stupanje na snagu

Članak 12.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 75/2009

Stupanje na snagu

Članak 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 76/2013

Članak 35.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu na dan pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 152/2014

Članak 7.

(1) Odredba članka 3. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se od 1. srpnja 2013.

(2) U pogledu odštetnih zahtjeva na koje se odnosi odredba članka 3. stavka 1. ovoga Zakona podnijetih prije stupanja na snagu ovoga Zakona, rokovi i zakonske zatezne kamate iz članka 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (»Narodne novine«, br. 151/05., 36/09., 75/09. i 76/13.) teku od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 8.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 155/2023

Ovlaštenje za sklapanje sporazuma

Članak 42.

(1) Hrvatski ured za osiguranje ovlašten je poduzeti mjere za sklapanje sporazuma, za naknadu štete u slučaju otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad

odgovornim društvom za osiguranje iz članka 31. stavka 1. koji je izmijenjen člankom 19. ovoga Zakona i u tu svrhu pregovarati s osnovanim ili ovlaštenim tijelima ili subjektima u drugim državama članicama za naknadu štete u slučaju nesolventnosti odgovornog osiguratelja, radi provedbe članka 31. koji je izmijenjen člankom 19. ovoga Zakona u pogledu njihovih funkcija i obveza te postupaka za nadoknadu u skladu s člankom 31. koji je izmijenjen člankom 19. ovoga Zakona, a dužan je o svakom sklopljenom sporazumu najkasnije sljedeći radni dan obavijestiti nadzorno tijelo i Europsku komisiju.

(2) Hrvatski ured za osiguranje ovlašten je poduzeti mjere za sklapanje sporazuma s ekvivalentnim tijelima za naknadu štete u drugim državama članicama i u tu svrhu pregovarati s osnovanim ili ovlaštenim tijelima ili subjektima u drugim državama članicama, radi izvršenja funkcije i obveze naknade štete u slučaju iz članka 61.a stavka 1. koji je dodan člankom 35. ovoga Zakona te postupaka za nadoknadu štete, a dužan je o svakom sklopljenom sporazumu najkasnije sljedeći radni dan obavijestiti nadzorno tijelo i Europsku komisiju.

Usklađivanje s odredbama ovoga Zakona

Članak 43.

Društvo za osiguranje dužno je uskladiti svoje uvjete osiguranja s odredbama o početnom roku iz ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Rok za donošenje pravilnika

Članak 44.

(1) Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članaka 7. i 29. ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 29. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o načinu obračuna i rokovima uplate doprinosa te načinu vođenja i uporabi imovine namijenjene za obveze Garancijskog fonda (»Narodne novine«, br. 20/23.) osim u dijelu koji je suprotan odredbama ovoga Zakona.

Postupci

Članak 45.

Postupci započeti prema odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (»Narodne novine«, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.) dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 46.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbe članka 22. stavaka 11. do 13. koji su dodani člankom 13. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 23. travnja 2024.